

ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาด
เล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

นายสัญญาลักษณ์ ภิญโญศิริกุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวัฒนธรรมและการออกแบบเพื่อความยั่งยืน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาด
เล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

นายสัญญาลักษณ์ ภิญโญศิริกุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวัฒนธรรมและการออกแบบเพื่อความยั่งยืน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้าน
จัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย นายสัญญาลักษณ์ ภิญโญศิริกุล

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานวัตกรรมและการออกแบบเพื่อความยั่งยืน

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมและการ

ออกแบบ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนา อนันต์อาษา)

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.โจเซฟ เคนดารี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนา อนันต์อาษา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน วิเศษศักดิ์ดี)

ชื่อ : นายสัญญาลักษณ์ ภิญโญศิริกุล
ชื่อการค้นคว้าอิสระ : ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก
ส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขต
กรุงเทพมหานคร
สาขาวิชา : นวัตกรรมและการออกแบบเพื่อความยั่งยืน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก : รองศาสตราจารย์ ดร.ธนา อนันต์อาษา
ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ด้านเพศ อายุ สถานะ อาชีพ รายได้ของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนและความสัมพันธ์ของความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการสำรวจ และแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเชิงลึกสำหรับแนวทางการพัฒนา และแก้ปัญหาการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางของหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานครสำหรับผู้ประกอบการ สถาปนิก นักการตลาด และผู้ที่สนใจ

(มีจำนวนทั้งสิ้น 74 หน้า)

คำสำคัญ : พื้นที่ส่วนกลาง, หมู่บ้านจัดสรร, สิ่งอำนวยความสะดวก

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก

Name : Mr. Sanyalug Pinyosirigul
Independent Study Title : RESIDENTS SATISFACTION IN USING COMMON
FACILITIES OF SMALL-SCALE HOUSING PROJECTS IN
BANGKOK METROPOLITAN
Major Field : Innovation and Designing for Sustainability
King Mongkut's University of Technology North
Bangkok
Independent Study Advisor : Associate Professor Dr. Thana Ananacha
Academic Year : 2024

ABSTRACT

The research on residents satisfaction in using common facilities of small-scale housing projects in Bangkok metropolitan aims to study the satisfaction of residents in using common facilities in housing estates within Bangkok. It examines the general demographic information of the sample group, including frequency, percentage, mean, standard deviation, minimum, and maximum values in terms of gender, age, marital status, occupation, and income of the residents. Additionally, it compares the proportions and relationships among satisfaction levels regarding the use of common facilities in housing estates in Bangkok. The study involves conducting surveys and distributing questionnaires to sample groups residing in housing estates within Bangkok. The research findings can serve as detailed information for addressing issues related to the use of common areas in housing estates. They will be beneficial to developers, architects, marketers, and other interested parties in improving the design and management of common facilities in Bangkok's housing projects.

(Total 74 Pages)

Keywords: Common Facilities, Housing Estates, Facilities

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ อันเกิดจากความช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างมากในการทำแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัย ขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ รวมไปถึงครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด โดยเฉพาะเด็กชาย ภัทรวิรินทร์ ภิญโญศิริกุล ลูกชายผู้น่ารัก ที่เป็นกำลังใจให้กับพ่อกันนี้เสมอมา

สัญญาลักษณ์ ภิญโญศิริกุล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	2
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่3 วิธีการดำเนินวิจัย	15
3.1 กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์.....	15
3.2 วิธีการศึกษา	17
บทที่4 ผลการวิจัย	24
4.1 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป.....	24

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง	28
4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลาง	29
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ	37
บทที่5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	43
5.1 สรุปผลการศึกษา	43
5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา	44
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	44
บรรณานุกรม.....	45
ภาคผนวก ก.....	47
ภาคผนวก ข.....	56
ภาคผนวก ค.....	61
ภาคผนวก ง.....	64
ภาคผนวก จ.....	66
ภาคผนวก ฉ.....	68
ภาคผนวก ช.....	71
ประวัติผู้เขียน.....	74

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย	25
ตารางที่ 4-2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย จำนวนสมาชิกภายในบ้านพักอาศัย ระยะเวลาที่ผู้ อาศัยอาศัยอยู่ในโครงการ ระยะเวลาที่ผู้อาศัยอาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัย และระยะเวลาที่ผู้อาศัยใช้ ในพื้นที่ส่วนกลาง	28
ตารางที่ 4-3 ข้อมูลองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง (n=400).....	28
ตารางที่ 4-4 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลางประเภทสาธารณูปโภค (n=400)	30
ตารางที่ 4-5 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลางประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก	33
ตารางที่ 4-6 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง	35
ตารางที่ 4-7 สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะต่างๆ	37
ตารางที่ 4-8 สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาต่าง ๆ เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับ สัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อาศัยอื่น	38
ตารางที่ 4-9 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส และช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่ อาศัย.....	38
ตารางที่ 4-10 เปรียบเทียบระยะเวลาการใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีและไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัย อยู่ด้วย	39
ตารางที่ 4-11 เวลาการใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่อาศัยในบ้านพักอาศัยประเภทต่าง ๆ	42

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 3-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	16
ภาพที่ 4-1 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ ส่วนกลาง	40
ภาพที่ 4-2 จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง .	41

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันโครงการบ้านจัดสรรมีการเติบโตแบบทรงตัว ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจชะลอตัว ความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์ และอุปทาน อีกทั้งนโยบาย และมาตรการของภาครัฐ ที่ส่งผลให้ตลาดที่อยู่อาศัยแนวราบเติบโตได้ดีขึ้น โดยพบว่าสถานการณ์ตลาดที่อยู่อาศัยของกรุงเทพมหานครในด้านอุปสงค์ การโอนกรรมสิทธิ์ยังคงมีการขยายตัวที่ติดลบ แต่เป็นการติดลบที่น้อยลง ซึ่งแสดงว่ามีทิศทางการปรับตัวที่ดีขึ้น(ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์, 2567) และหลังจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 พฤติกรรมการเลือกที่อยู่อาศัยของกลุ่มผู้ซื้อเปลี่ยนไป เนื่องจากมีรูปแบบการทำงานที่บ้านเพิ่มมากขึ้น ทำให้โครงการบ้านแนวราบเป็นที่ต้องการมากกว่าคอนโดมิเนียม เกิดการแข่งขันขึ้นในตลาดโครงการบ้านจัดสรร ส่งผลให้ผู้อาศัยอยู่ในโครงการหมู่บ้านจัดสรรมีความพึงพอใจในที่อยู่อาศัยของกลุ่มคนในหมู่บ้านจัดสรรโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับเกือบดี(วาสนา ดวงดี และคณะ, 2564) เพราะนอกจากรูปลักษณ์ ขนาดพื้นที่ใช้สอย และราคาของบ้านจัดสรรแล้ว องค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นจุดขาย และดึงดูดความต้องการซื้อจากกลุ่มผู้ซื้อคือพื้นที่ส่วนกลาง ที่นอกจากจะเป็นจุดดึงดูดของโครงการแล้ว จะต้องสามารถตอบโจทย์การใช้งานในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างเพียงพอ สะดวก และปลอดภัย

พื้นที่ส่วนกลางเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยภายในโครงการ มีองค์ประกอบหลักของพื้นที่ส่วนกลาง แบ่งได้เป็นส่วนทางเข้าโครงการ ส่วนส่วนกลาง สโมสร ถนน และทางเท้า(กษมน แก้วพรหม และคณะ, 2563) ทำให้พื้นที่ส่วนกลางเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรร เช่น การออกแบบสวนสาธารณะ ระบบรักษาความปลอดภัย หรือพื้นที่สนามเด็กเล่น(วรินทร์ กุลินทรประเสริฐและกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์, 2559) โดยผู้อยู่อาศัยมีความต้องการองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เช่น ป้อมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ระบบกล้อง CCTV แต่ในด้านองค์ประกอบอื่นกลับมีความต้องการไม่แตกต่างกันมากนัก(จตุพล วังสงค์, 2559) และแม้ผู้อยู่อาศัยจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคภายในโครงการมากที่สุด แต่ปัจจัยที่ให้ความสำคัญรองลงมาคือพื้นที่ส่วนกลาง(สุชัยวัฒน์ ธีรตันพงษ์ และคณะ, 2559) เพราะนอกจากจะเป็นจุดขายหนึ่งของโครงการแล้ว ยังเป็นพื้นที่ใช้ทำประโยชน์ด้านการสันทนาการ ออกกำลังกาย นันทนาการ หรือแหล่งพบปะสังสรรค์ พื้นที่ส่วนกลางจึงเป็นสถานที่ ๆ ผู้คนในหมู่บ้านมักจะมาทำกิจกรรมร่วมกัน โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในพื้นที่เหล่านั้น ได้แก่ โครงการไม่แออัด มีความปลอดภัย และมีความสงบร่มรื่น(อัศรัช อารัมภวิโรจน์, 2556) แต่ก็อาจเกิดปัจจัยบางอย่างที่ทำให้ไม่สามารถใช้พื้นที่ส่วนกลางนั้นได้อย่าง

เต็มที่ ทั้งปัจจัยจากตัวผู้ใช้งาน และปัจจัยจากพื้นที่ส่วนกลางเอง งานวิจัยนี้จึงต้องการสำรวจความพึงพอใจในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางของหมู่บ้านจัดสรรที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ สถาปนิก นักการตลาด หรือผู้ที่สนใจ สำหรับนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมพัฒนา หรือแก้ปัญหาเพื่อประโยชน์ที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

พื้นที่ส่วนกลางเป็นพื้นที่ส่วนรวมที่มีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยภายในโครงการ ซึ่งประกอบไปด้วยพื้นที่หลาย ๆ ส่วนที่มีการใช้งาน จำนวน และขนาดแตกต่างกันออกไปตามการออกแบบ และจัดสรร การใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันของสมาชิกภายในหมู่บ้านจัดสรรย่อมที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่างๆ โดยความพึงพอใจเหล่านั้นอาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยทั้งจากตัวผู้ใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง หรือพื้นที่ส่วนกลางเอง ซึ่งหากความพึงพอใจเหล่านั้นมีน้อยกว่าที่ควร อาจส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของสมาชิกภายในหมู่บ้านจัดสรร

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในรูปแบบของ ค่าความถี่ ร้อยละ ด้านเพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประเภทบ้านพักอาศัย จำนวนสมาชิกภายในบ้านพักอาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในบ้านพักอาศัย ช่วงเวลาที่ออกไปใช้ส่วนกลาง ระยะเวลาที่ใช้ภายในส่วนกลาง จุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง มีการอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยง ลักษณะพื้นที่ส่วนกลางที่มีความต้องการ

1.2.3 เพื่อเรียงลำดับความสำคัญของความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานครด้านความปลอดภัยในการใช้งาน ความสะดวกในการใช้งาน ความสวยงามน่าใช้งาน ความเพียงพอต่อการใช้งาน และความพร้อมในการใช้งาน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร ประเภทบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และบ้านแถว(ทาวน์โฮม) ที่มีราคาต่อหน่วยระหว่าง 3.01-5.00 ล้านบาท และมีจำนวนยูนิตไม่เกิน 400 ยูนิต ภายในโครงการบ้านจัดสรร มีผู้อยู่อาศัยรวมมากกว่า 1 คนขึ้นไป โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23-60 ปี

1.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ และตัวแปรเชิงปริมาณ สามารถแบ่งกลุ่มข้อมูลออกเป็นด้าน ข้อมูลทั่วไปของผู้อยู่อาศัย ด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง และด้านความพึงพอใจในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4.2 เพื่อสามารถนำไปเป็นข้อมูลเชิงลึกสำหรับการหาแนวทางส่งเสริมพัฒนา หรือแก้ไขปัญหการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานครประกอบไปแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค (Theory of consumer behavior)

Kotler Philip. (1997) พฤติกรรมของผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้สินค้าและบริการ ซึ่งการตัดสินใจ การแสดงออกของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป โดยโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค หรือ S-R Theory ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ (1) สิ่งกระตุ้น (Stimulus) ช่วยให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อ เช่น รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม ราคาที่ไม่แพง โปรโมชั่น ความทันสมัย เป็นต้น (2) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ในส่วนนี้ผู้ผลิตไม่ทราบความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งผู้ผลิตต้องศึกษาค้นหาข้อมูล เรียนรู้พฤติกรรมผู้บริโภค ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภค ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา เป็นต้น (3) สิ่งต่อมาคือส่งผลการตอบสนอง (Buyer's Response) ของผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ สถานที่ซื้อ ปริมาณการซื้อ เป็นต้น

กระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

ขั้นที่ 1 การรับรู้ถึงปัญหา กระบวนการซื้อจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ซื้อตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการของตนเอง

ขั้นที่ 2 การค้นหาข้อมูล ในขั้นนี้ผู้บริโภคจะแสวงหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจ ในขั้นแรกจะค้นหาข้อมูลจากแหล่งภายในก่อน เพื่อนำมาใช้ในการประเมินทางเลือก หากยังได้ข้อมูลไม่เพียงพอก็ต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งภายนอก

ขั้นที่ 3 การประเมินผลทางเลือก ผู้บริโภคจะนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มารวบรวมเป็นหมวดหมู่และวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ทั้งในลักษณะการเปรียบเทียบทางเลือกและความคุ้มค่ามากที่สุด

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด หลังการประเมิน ผู้ประเมินจะทราบข้อดี ข้อเสีย หลังจากนั้นบุคคลจะต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา มักใช้ประสบการณ์ในอดีตเป็นเกณฑ์ โดยทั้งประสบการณ์ของตนเองและผู้อื่น

ขั้นที่ 5 การประเมินภายหลังการซื้อ เป็นขั้นสุดท้ายหลังจากการซื้อ ผู้บริโภคจะนำผลิตภัณฑ์ที่ซื้อมานั้นมาใช้ และในขณะเดียวกันก็จะทำการประเมินผลิตภัณฑ์นั้นไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่า กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ไม่ได้หยุดตรงที่การซื้อ

จากการศึกษาทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้ทราบว่าผู้บริโภคมีสิ่งกระตุ้น และมีปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภค ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา ที่ทำให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ขายหรือผู้ประกอบการควรศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคที่ตอบสนองกับเป้าหมายของธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจสามารถมีกำไรและดำเนินธุรกิจต่อไปได้ในระยะยาว

2.1.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (gratification) ตามความหมายของพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรม ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าหมายถึง ความรู้สึกที่ดีมีความสุข เมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย (goals) ความต้องการ (need) หรือแรงจูงใจ (motivation) (Wolman, 1973) ความพึงพอใจหมายถึง พอใจ ชอบใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีมีความสุขหรือความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการ (Quirk, 1987) ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ (Hornby, 2000) Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์ เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจ ให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา

เชลลี (Shelli, 1995, p. 9 อ้างถึงใน ปรากฏการณ์, 2546, หน้า 17) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้ความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับและความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่า ความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่าระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างถึงใน รังสรรค์ฤทธิ์ผาด, 2550, หน้า 23)

มาสโลว์ (Maslow) ได้เรียงลำดับสิ่งจูงใจ หรือความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ระดับ โดยเรียงลำดับขั้นของความต้องการไว้ตามความสำคัญ ดังนี้

1. ความต้องการพื้นฐานทางสรีระ
2. ความต้องการความปลอดภัยรอดพ้นอันตรายและมั่นคง
3. ความต้องการความรัก ความเมตตา ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่อง และความเคารพตัวเอง
5. ความต้องการความสำเร็จด้วยตนเอง

ความพอใจในชั้นต่าง ๆ ของความต้องการของมนุษย์นี้ ความต้องการชั้นสูงกว่าบางครั้ง ได้ปรากฏออกมาให้เห็นแล้วก่อนที่จะความต้องการชั้นแรกจะให้เห็นผลเป็นที่พอใจเสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามบุคคลแต่ละคนส่วนมากแสดงให้เห็นว่า ตนมีความพอใจอย่างสูงสุด ในลำดับชั้นความต้องการชั้นต่าง ๆ มากกว่าชั้นสูง จากการสำรวจพบว่า คนธรรมดาทั่วไปจะมีความพอใจในลำดับชั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ความต้องการทางด้านกายภาพ 85%

ความต้องการความปลอดภัย 70%

ความต้องการทางด้านสังคม 50%

ความต้องการเด่นในสังคม 40%

ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา 10%

พาราสุรามาน เซทแฮมม และแบร์รี (Parasuraman, Zaithamal & Berry, 1994 อ้างถึงใน ภูษิต สายกิมซ้วน, 2550, หน้า 18 - 20) กล่าวว่า หลักการบริการที่ดี ต้องประกอบด้วย

1. ความเชื่อมั่นไว้วางใจ บริการนั้นจะต้องมีความถูกต้องมีความถูกต้องแม่นยำ และเหมาะสม ตั้งแต่ครั้งแรก รวมทั้งต้องมีความสม่ำเสมอ คือบริการทุกครั้งจะต้องได้ผลเช่นเดิม ทำให้ผู้มารับบริการรู้สึกได้ว่า ผู้ให้บริการเป็นที่พึงได้ เช่น มีความถูกต้องแม่นยำในการวินิจฉัย
2. สมรรถภาพในการให้บริการ ผู้ให้บริการต้องมีทักษะและความรู้ความสามารถในการบริการที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการได้ เช่น แพทย์มีความเชี่ยวชาญในการรักษาโรค เภสัชกรมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับยา ฯลฯ หรือบุคคลอื่นๆ มีความรู้ความสามารถในสาขาของตนและสามารถนำมาใช้ในการบริการได้อย่างเต็มที่
3. ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการ ผู้ให้บริการจะต้องมีความพร้อมและเต็มใจที่จะให้บริการ สามารถตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ของผู้มารับบริการให้ทันทั่วทั้งที่ เช่น โรงพยาบาลมีความพร้อมที่จะรับผู้ป่วยจากเหตุการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว
4. ความมีอัธยาศัยไมตรี บุคลากรทุกคนในสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการจะต้องมีความสุภาพ มีการเอาใจใส่และเห็นใจผู้มารับบริการ รวมทั้งต้องมีกิริยามารยาทการแต่งกายและการใช้วาจาที่เหมาะสมด้วย

5. การเข้าถึงบริการ ผู้มารับบริการจะต้องเข้าถึงการบริการได้ง่าย และได้รับความสะดวกจากการบริการ รวมถึงการบริการนั้นจะต้องมีการกระจายไปอย่างทั่วถึง เช่น การคมนาคมที่สะดวกการบริการที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ไม่ต้องนั่งรอนาน การให้บริการเป็นไปอย่างเสมอภาค

6. ความน่าเชื่อถือ เกิดจากความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความสนใจอย่างแท้จริงของผู้ให้บริการที่มีต่อผู้รับบริการซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะทางการแพทย์ และจะทำให้บริการนั้นอาจเกิดจากปัจจัยอื่นเสริมอีก เช่น ชื่อเสียงของโรงพยาบาลและบุคลากรต่าง ๆ

7. การสื่อสาร ผู้ให้บริการควรมีการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้มารับบริการพึงทราบ และประสงค์จะทราบ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยจะได้รับข้อมูลเรื่องค่าใช้จ่ายและทางเลือกในการรักษา ฯลฯ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ให้บริการและผู้รับบริการในด้านอื่น ๆ อีก เช่น ระดับการศึกษา ฯลฯ

8. ความมั่นคงปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่มั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน รวมทั้งชื่อเสียง ปราศจากความรู้สึกเสี่ยงอันตรายและข้อสงสัยต่าง ๆ เช่น การรักษาความลับผู้ป่วย

9. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ ซึ่งจะทำให้ผู้มารับบริการรับรู้ถึงการบริการนั้นได้อย่างชัดเจนและง่ายขึ้น เช่น การที่โรงพยาบาลมีสถานที่ใหญ่ หรือหยา สะอาด มีเครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัย การบริการมีความเหมาะสม ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นที่ช่วยสร้างรูปธรรมของการบริการได้อีก เช่น การใช้รอยยิ้มเป็นสื่อที่แสดงอัธยาศัยไมตรีของผู้ให้บริการ

10. ความเข้าใจและรู้จักผู้มารับบริการ ผู้ให้บริการควรมีความเข้าใจ และรู้จักผู้มารับบริการของตนเอง เช่นการที่แพทย์หรือพยาบาลสามารถจำชื่อผู้ป่วยได้ ผู้ให้บริการสามารถจำลูกค้าของตนเองได้ ฯลฯ

หลุย จาปาเทศ (2533, หน้า 8) อธิบายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ ให้บรรลุเป้าหมาย สังเกต ได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

แชลลี (Shelly, 1985 อ้างใน กรรณิการ์ จันทรแก้ว, 2538, หน้า 21) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ ของบุคคลจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่งเมื่อเกิดความต้องการบุคคลจะตั้งเป้าหมายเพื่อให้บรรลุความต้องการ ความพึงพอใจของบุคคลจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2538) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หรือการทำงานของ

ผลิตภัณฑ์ กับการคาดหวังของลูกค้าหรือระหว่างการเรียนรู้ต่อการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการกับการคาดหวังของลูกค้าหรือบริการที่ลูกค้าคาดหวัง

ระดับความพึงพอใจของลูกค้าเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์จากการบริการกับความคาดหวังของบุคคล ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวนี้เกิดจากประสบการณ์และความรู้ในอดีตของแต่ละบุคคล อาทิ จากเพื่อน จากนักการตลาด หรือจากข้อมูลคู่แข่งเป็นต้น ฉะนั้นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้ให้บริการประสบความสำเร็จก็คือ การเสนอบริการที่มีผลประโยชน์สอดคล้องกับความคาดหวังของลูกค้าผู้ใช้บริการ โดยยึดหลักการสร้างความพึงพอใจรวมสำหรับลูกค้า ส่วนผลประโยชน์จากการบริการเกิดจากการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า โดยการสร้างคุณค่าเพิ่มเกิดจากการทำงานร่วมกันกับฝ่ายต่าง ๆ ของผู้ให้บริการโดยยึดหลักการสร้างคุณภาพรวม เกิดจากการสร้างความแตกต่างทางการแข่งขันของการบริการ โดยให้บริการที่แตกต่างจากคู่แข่งและความแตกต่างต้องมีคุณค่าในสายตาของลูกค้าและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้ ซึ่งอาจเป็นความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านบุคลากร และด้านภาพลักษณ์ ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดคุณค่าเพิ่มสำหรับลูกค้า

ธีรกิต นวรัตน์ ณ อยุธยา (2547) ได้กล่าวถึงแนวคิดแนวคิดความพึงพอใจของ ลูกค้าว่าความพึงพอใจของลูกค้าจะเกิดจากประสบการณ์จากการให้บริการอย่างเต็มที่จนสุดความสามารถ ลูกค้าจะรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้มาใช้บริการ ความพึงพอใจสำหรับการบริการนั้นสร้างได้ยากกว่าสินค้าเนื่องจากคุณภาพของสินค้าที่เป็นสิ่งที่พัฒนามาแล้วอยู่นิ่งไม่เปลี่ยนแปลง แต่คุณภาพการบริการขึ้นกับพนักงาน ซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามอารมณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ หรือลูกค้าที่มาใช้บริการ บางรายอาจจะมีความต้องการ เฉพาะที่มากเกินความต้องการที่ต้องการที่พนักงานจะให้บริการได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้เกิดความไม่พอใจ ดังนั้น ปัจจัยหลักในการสร้างความพึงพอใจมี 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้รับบริการมีความต้องการและความคาดหวังสำหรับการบริการที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน รวมทั้งความต้องการนั้นยังเปลี่ยนไปสำหรับการบริการแต่ละครั้ง

2. ผู้ให้บริการ ความพึงพอใจของลูกค้ามีผลจากความรู้ ความสามารถ ความพร้อมในด้านกายและอารมณ์ ในขณะที่ให้บริการ รวมถึงความเต็มใจในการให้บริการของพนักงาน

3. สภาพแวดล้อมอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น อากาศ แสงแดด เก้าอี้ โต๊ะ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มารับประทานอาหาร หรือเข้ามาใช้บริการในสถานที่ที่มาใช้บริการ ยิ่งไปกว่านั้นความพึงพอใจของลูกค้ายังมีผลจากจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการด้วย แล้วยาวเหยียดของธนาคารในวันศุกร์ย่อมสร้างความไม่พอใจใช้บริการ หรือหากจำเป็นต้องใช้บริการธนาคารในวันนั้นลูกค้าจะมีแนวโน้มของความไม่พอใจสูงกว่าปกติ สิ่งที่ได้ทำคือต้องจัดการแถวอย่างมีประสิทธิภาพ

สรชัย พิศาลบุตร (2551, หน้า 98 - 99) ได้กล่าวถึงการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ให้บริการว่าสามารถทำได้ 2 วิธี คือ

1. วัดจากการสอบถามความคิดเห็นของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ เป็นการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการจากการสอบถามความคิดเห็นของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการโดยตรงทำได้โดยกำหนดมาตรวัดระดับความพึงพอใจที่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้นๆ และกำหนดเกณฑ์ชี้วัดระดับความพึงพอใจจากผลการวัดระดับความพึงพอใจเฉลี่ยที่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้นๆ

2. วัดจากตัวชี้วัดคุณภาพการให้บริการที่กำหนดขึ้น โดยการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการจากเกณฑ์ชี้วัดระดับคุณภาพสินค้าหรือบริการที่กำหนดขึ้นนี้อาจใช้เกณฑ์คุณภาพระดับต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นโดยผู้ให้บริการ ผู้ประเมินผลการให้บริการ และมาตรฐานกลางหรือมาตรฐานสากลของการให้บริการนั้น

สรุปความพึงพอใจ คือ การทำให้ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับบริการในสิ่งที่ดี เป็นที่พอใจประทับใจ ตามที่ผู้รับบริการตั้งใจ ไว้หรือมากกว่าที่คิดไว้ การจะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจได้หน่วยให้บริการต้องวางระบบโครงสร้างที่ดี สอดคล้อง สัมพันธ์กันทุกฝ่าย เช่น ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจในหน้าที่และต้องมีการรักในการให้บริการ ด้านสถานที่สะอาดพื้นที่เหมาะสมกับการให้บริการ มีความเชื่อมั่นและมั่นใจเมื่อมารับบริการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งจากองค์ประกอบอีกหลายๆ ด้านที่จะนำไปสู่จุดสูงสุดในเรื่องความพึงพอใจ

วรูม (Vroom, 1990 อ้างใน วรวิทย์ หงวนศิริ, 2540, หน้า 3) กล่าวว่า ทักษะคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้รับจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทักษะคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทักษะคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั้น

เดวิส (Davis, 1967, p. 61) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคล เมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนอง พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์เป็นความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวายหรือสภาวะไม่สมดุลในร่างกายเมื่อสามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวออกไปได้ มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ

อเดย์ และแอนเดอร์สัน (Aday & Anderson, 1975, p. 4) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก ความนึกคิดที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนที่เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้รับบริการเข้าไปในสถานที่ที่ให้บริการนั้นและประสบการณ์เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการและความพึงพอใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน

กัลธิมา เหลืองอร่าม, นิธิวดี เหลืองอ่อน และปัญญา มั่นบำรุง (2545, หน้า 18) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจต่อการให้บริการและการมุ่งใจว่าบุคคลส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นสิ่งเดียวกัน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วความพึงพอใจเป็นความรู้สึกต่อการให้บริการ ส่วนการมุ่งใจมาใช้บริการนั้นเป็นผลที่เกิดจากความรู้สึก ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการใช้บริการความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ ความพึงพอใจ

เป็นทัศนคติที่มีต่อการให้บริการของบุคคลในองค์กร เป็นเป้าหมายแต่แรงจูงใจนั้นมีจุดหมาย อย่างไรก็ตาม ทั้งสองเรื่องไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจนด้วยเหตุผล สองประการ คือ

ประการที่หนึ่ง ความพึงพอใจนั้นเป็นความพึงพอใจที่ตอบสนองสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบและเราถือว่าคนเราพยายามเข้าใจสิ่งที่ตนพอใจ และความพยายามหลีกเลี่ยงหาสิ่งที่ตนไม่พอใจซึ่งเป็นผลให้ความพึงพอใจเชื่อมโยงกับพฤติกรรมในการมุ่งใจมาใช้บริการ

ประการที่สอง ทฤษฎีการมุ่งใจทั้งหลายอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานในเรื่องความพึงพอใจ ซึ่งหมายความว่า แต่ละคนจะถูกมุ่งใจให้มุ่งหาสิ่งที่ตนพึงพอใจอันก่อให้เกิดผลที่ว่า ทฤษฎีการมุ่งใจนั้นยังต้องพิจารณาในเรื่อง ความพึงพอใจควบคู่ไปด้วย

ความพึงพอใจมีความหมายโดยทั่วไปว่าระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความหมายของความพึงพอใจในการบริการ สามารถจำแนกออกเป็น 2 ความหมายในความหมายที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจผู้บริโภคหรือผู้รับบริการและความพึงพอใจในงานของผู้ให้บริการ

ความพึงพอใจในการบริการเกิดจากการประเมินคุณค่าการรับรู้คุณภาพของการบริการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์บริการตามลักษณะของการบริการและกระบวนการนำเสนอบริการในวงจรของการให้บริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ซึ่งถ้าตรงกับสิ่งที่ผู้รับบริการมีความต้องการหรือตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่หรือประสบการณ์ที่เคยได้รับบริการตามองค์ประกอบ ดังกล่าวย่อมนำมา ซึ่งความพึงพอใจในการบริการนั้น หากเป็นไปในทางตรงกันข้าม การรับรู้สิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงไม่ตรงกับ การรับรู้สิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังผู้รับบริการย่อมเกิดความไม่พอใจต่อผลิตภัณฑ์บริการและนำเสนอบริการนั้นได้

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น สรุปว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคือ ความรู้สึกอารมณ์ที่มีความสุข ความยินดี ทางจิตใจที่เกิดขึ้นเป็นผู้รับบริการ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้รับบริการได้รับการตอบสนองความต้องการเป็นผู้ตอบสนองเองหรือผู้อื่นตอบสนองให้ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นระดับใดขึ้นอยู่กับปริมาณการตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นได้ครบถ้วนเพียงใด เช่น ความพึงพอใจของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับคุณภาพของสินค้าและบริการ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ปัจจัยการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การออกแบบพื้นที่ส่วนกลางที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ ควรมีการพิจารณาถึง การออกแบบสวนสาธารณะ ระบบรักษาความปลอดภัย การบำรุงรักษาและค่าบริการส่วนกลาง สโมสร สระว่ายน้ำ ลักษณะถนนภายในโครงการที่สวยงาม และสนามเด็กเล่นที่ปลอดภัย เป็นปัจจัยสำคัญใน

การพิจารณา โดยผู้ออกแบบจะต้องออกแบบให้ปัจจัยต่างๆสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ซื้อเป้าหมาย เพื่อที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ (วรินทร์ กุลินทรประเสริฐ, 2559)

2.2.2 การออกแบบภูมิทัศน์พื้นที่ส่วนกลางที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อโครงการบ้านเดี่ยวในเขตกรุงเทพฯ : กรณีศึกษา โครงการเพอร์เฟค เฟลส

องค์ประกอบหลักของพื้นที่ส่วนกลาง แบ่งได้เป็น (1) ส่วนทางเข้าโครงการ (2) สวนส่วนกลาง (3) สโมสร (4) ถนนและทางเท้า โดยความปลอดภัยของพื้นที่ทางเข้าโครงการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเป็นอันดับแรก โดยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนทั่วไป ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อน้อยที่สุด โดยพบว่าผู้ซื้อให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตในด้านความปลอดภัยและความสะดวกสบายมากกว่าเรื่องขนาดและตำแหน่งของพื้นที่ส่วนกลาง (กชมน แก้วพรหม, ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์, นิลุบล คล่องเวสสะ, 2563)

2.2.3 การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารชุดพักอาศัย ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ระหว่าง พ.ศ.2536-2561

ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางในที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดในอดีตถึงปัจจุบัน พบว่าสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางคือที่ดินมีราคาสูงขึ้น ทำให้ขนาดห้องชุดเล็กลง และพื้นที่ส่วนกลางมีความสำคัญมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการแข่งขันในการออกแบบและพัฒนาพื้นที่ส่วนกลางให้เป็นจุดขายของโครงการ โดยพื้นที่ส่วนกลางด้านการบริการเป็นส่วนที่ถูกใช้งานมากที่สุด รองลงมาคือพื้นที่ส่วนกลางด้านกิจกรรม และสุดท้ายคือพื้นที่ส่วนกลางด้านการพักผ่อนและทำงาน (บุษกร ลีสถาพรวงศา, ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2563)

2.2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในหมู่บ้านจัดสรร

ศึกษาปัจจัยและจัดลำดับความสำคัญด้านคุณลักษณะของบ้าน ท่าเลที่ตั้ง และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนในหมู่บ้านจัดสรร พบว่าปัจจัยด้านคุณลักษณะของบ้าน ด้านการบริการส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรมากที่สุด รวมไปถึงพื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสม การออกแบบที่สวยงาม ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม และอยู่ใกล้กับสิ่งอำนวยความสะดวก การเข้าถึงการคมนาคมขนส่งสาธารณะ ด้านสภาพแวดล้อม สิ่งที่มีผู้บริโภคให้ความสำคัญคือ มาตรฐานความปลอดภัย ประกอบกับภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมที่สงบร่มรื่น มีลักษณะของชุมชนที่น่าอยู่ และบ้านมีวิวดูดี และปัจจัยด้านการบริการของทางโครงการในด้านต่างๆ (วาสนา ดวงดี, ภาณุพงศ์ นิลตะโก, อธิยุต ทัดตมณัส, ชีระ เทียนรุ่งไพศาล, 2564)

2.2.5 ลำดับความสำคัญขององค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางภายใน หมู่บ้านจัดสรร โดยวิธีกระบวนการวิเคราะห์ลำดับขั้นแบบปรับปรุง

ทำการจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบทางกายภาพพื้นที่ส่วนกลางภายในโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่ตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัย ผลการศึกษาพบว่าผู้อยู่อาศัยภายในหมู่บ้านจัดสรร

ให้ความสำคัญกับระบบสาธารณูปโภคมากที่สุด (55%) ซึ่งได้แก่ ถนน ทางเท้า ระบบไฟแสงสว่าง ระบบระบายน้ำภายในโครงการ เป็นต้น รองลงมาคือพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก (20%) สวนสาธารณะ สโมสร สระว่ายน้ำ สนามเด็กเล่น ฟิตเนส เป็นต้น และสุดท้ายคือในส่วนของ ภูมิทัศน์ภายในและสิ่งประดับภายในพื้นที่ส่วนกลาง (13%) ได้แก่ ต้นไม้ คูคลอง อากาศ ชุมหรือ ประตูหมู่บ้าน ป้ายสัญญาณจราจร ชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (สุชัยวัฒน์ ธีรรัตนพงษ์, ดำรงศักดิ์ รินชุมภู, วิรุจน์ สมโสภณ, อนนก วรรณชัยสกุล, 2559)

2.2.6 อิทธิพลของรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อโครงการอาคารชุดพักอาศัย ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ศึกษาอิทธิพลของรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อโครงการชุดพักอาศัยในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า การออกแบบพื้นที่ส่วนกลางให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ควรมีการออกแบบรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน รวมไปถึงขนาดพื้นที่และอุปกรณ์ประกอบ กิจกรรมที่เพียงพอต่อผู้ที่ใช้งานภายในโครงการ โดยมีการแบ่งรูปแบบของกิจกรรม ออกเป็น 2 รูปแบบ 1) กิจกรรมที่ทำให้เกิดเสียงดังและต้องออกแรง เช่น กีฬาต่างๆ สนามเด็กเล่น เป็นต้น 2) กิจกรรมที่ต้องการความสงบและไม่ต้องออกแรง เช่น เดินเล่น อ่านหนังสือ จากการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัยพบว่า ความต้องการด้านพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย พิจารณาจากปัจจัยต่อไปนี้ (1) ด้านความปลอดภัย (2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีอย่างเพียงพอ (3) การจัดองค์ประกอบของกิจกรรมให้เหมาะสมในแต่ละกิจกรรม (4) ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีความพร้อม (ธวัชชัย พิลากแก้ว, ผศ.ดร. กองกฤษ โตชัยวัฒน์, 2560)

2.2.7 นวัตกรรมการออกแบบพื้นที่นันทนาการโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่มีประสิทธิภาพในการใช้งาน

จิตวิทยากับการใช้พื้นที่นันทนาการ 1) การเลือกกิจกรรมนันทนาการ แรงจูงใจที่จะทำกิจกรรม การเข้าร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการ 2) พฤติกรรมการใช้-ไม่ใช้พื้นที่นันทนาการสาธารณะ ได้แก่ การเข้าถึงพื้นที่นันทนาการและสวนสาธารณะ ความไม่รู้ว่ามีอะไรน่าสนใจในสวนสาธารณะนั้นๆ และปัญหาด้านกิจกรรมที่จะทำ เช่น ปัญหาด้านความทรุดโทรมของสถานที่ ด้านความปลอดภัย การขาดความดึงดูดและน่าสนใจ ปัญหาด้านขนาดและรูปร่างของสวนสาธารณะ ปัญหาเรื่องรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้น การไม่มีคนดูแลคนในครอบครัวหากมาทำกิจกรรม โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในพื้นที่กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ โครงการไม่แออัด มีความปลอดภัย และมีความสงบร่มรื่น ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในด้านลบคือ การขาดการบำรุงรักษา และการขาดความน่าสนใจในการใช้สอย (อัคร ธีร อารัมภะโรจน์, 2556)

2.2.8 รูปแบบองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางภายในหมู่บ้านจัดสรร ที่ตอบสนองการใช้งานของผู้อยู่อาศัย

องค์ประกอบส่วนกลางภายในหมู่บ้านจัดสรร ได้แก่ 1) ระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ถนน ทางเท้า ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบระบายน้ำภายในโครงการ โดยผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญกับไฟส่องสว่างมากที่สุด รองลงมาเป็นถนน และให้ความสำคัญกับทางเท้าน้อยที่สุด 2) พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สวนสาธารณะ สโมสร สระว่ายน้ำ สนามเด็กเล่น ฟิตเนส โดยผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญสวนสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือสระว่ายน้ำ และให้ความสำคัญกับสโมสรและฟิตเนสน้อยที่สุด 3) ภูมิทัศน์ภายในโครงการ ได้แก่ ต้นไม้หรือความร่มรื่นภายในโครงการ คู คลอง หรือทางน้ำสาธารณะที่อยู่ในโครงการ โดยผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญกับความร่มรื่นมากที่สุด รองลงมาคือสภาพอากาศภายในโครงการ และให้ความสำคัญกับสถานที่ใกล้แหล่งน้ำน้อยที่สุด 4) สิ่งประดับโครงการต่างๆ ได้แก่ ชุมประตุมุมบ้าน ป้ายสัญญาณการจราจร จุดบริการรับ-ส่ง ระบบกล้อง CCTV โดยผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญกับกล้อง CCTV มากที่สุด รองลงมาคือชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และให้ความสำคัญกับจุดรับ-ส่งภายในโครงการน้อยที่สุด (ณัฐพร ลิ้มพานิช, 2557)

2.2.9 การศึกษาความสนใจในองค์ประกอบของพื้นที่ส่วนกลางในโครงการหมู่บ้าน จัดสรรโดยใช้แบบจำลองของคาโน

ผลการวิจัยจำแนกคุณลักษณะขององค์ประกอบออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) คุณลักษณะที่จำเป็นต้องมี ที่ส่งผลต่อความพอใจ พบว่าผู้บริโภครทุกประเภทและระดับราคา ให้ความสำคัญกับ ป้อมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ระบบกล้องวงจรปิด 2) คุณลักษณะแบบทิศทางเดียว ส่งผลต่อความชอบ พบว่ากลุ่มผู้บริโภครระดับราคาตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับ สโมสร ฟิตเนส สระว่ายน้ำ แนวต้นไม้ริมถนน ไม้ยืนต้น และไม้พุ่มไม้ดอก 3) คุณลักษณะแบบดึงดูดใจ ส่งผลต่อความประทับใจ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มผู้บริโภครแต่ละระดับและประเภทราคาให้ความสำคัญแตกต่างกัน มีข้อสังเกตที่ว่า ยังมีความแตกต่างของระดับที่อยู่อาศัยมากเท่าไร ยิ่งทำให้ความต้องการของผู้อยู่อาศัยแตกต่างกัน เช่น ในส่วนของทางเข้าโครงการทุกระดับราคาอยากให้มียกเกะกลางถนน เว้นแต่กลุ่มบ้านเดี่ยว-แฝด ราคามากกว่า 20 ล้านบาท ไม่ต้องการให้มียกเกะกลางถนน เพราะต้องการถนนที่กว้างขวางหรูหราดูยิ่งใหญ่ (จตุพล วังสงค์, 2561)

2.2.10 แนวทางการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยในชุมชนเกษียณอายุ (retirement community)

จากการศึกษาพบว่า โครงการที่อยู่อาศัยในชุมชนเกษียณอายุ ในปัจจุบันพบว่าองค์ประกอบพื้นฐาน 3 อย่าง ประกอบด้วยพื้นที่ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้สูงอายุ การทำกิจกรรม และการดูแลสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เนื่องจากมีส่วนในการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ และการเข้าสังคมในกลุ่มผู้สูงอายุ และมีแนวทางในการออกแบบพื้นที่ส่วนกลาง โดยคำนึงถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อผู้สูงอายุ และใช้หลักการออกแบบเพื่อคนทั้งมวลในการออกแบบพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อช่วยลดข้อจำกัด และอำนวยความสะดวก

ให้การเข้าถึงพื้นที่ส่วนกลางด้วยตนเองได้ง่าย โดยการวางผังโครงการเป็นกลุ่มอาคาร (Module) และมีการจัดวางตำแหน่งของพื้นที่ส่วนกลางอยู่ที่บริเวณชั้น 1 ให้เชื่อมต่อกัน เข้าถึงได้ง่ายด้วยการเดิน มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง รวมถึงเป็นพื้นที่ส่วนกลางควรมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยน เพื่อรองรับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น (นวกัทร ดอกป่าน, 2564)

2.2.11 แนวทางการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางสำหรับโครงการจัดสรรแนวราบภายใต้แนวคิดชุมชนเชิงนิเวศ

จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจด้านรายละเอียดของโครงการเพื่อการออกแบบและการจัดการกับพื้นที่ส่วนกลาง พบว่า กลุ่มเป้าหมายให้ความสำคัญกับงานระบบต่าง ๆ ของโครงการเป็นหลัก โดยประกอบไปด้วย ระบบไฟฟ้า ระบบประปา น้ำใช้ ระบบโทรศัพท์ และระบบความปลอดภัย ซึ่งให้ความสำคัญมากที่สุด โดยระบบไฟฟ้าส่องสว่างเป็นหลัก รองลงมาคือระบบประปา น้ำใช้ ระบบโทรศัพท์ และระบบความปลอดภัย แรงจูงใจด้านกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนกลางที่กลุ่มเป้าหมายให้ความสำคัญในระดับที่มีค่ามากกับทุก ๆ กิจกรรม โดยไม่มีกิจกรรมใดที่มีความสำคัญมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าทุก ๆ กิจกรรมมีความสำคัญ ซึ่งควรมีรองรับภายในโครงการ (ผกาแก้ว มาลีลอย, 2557)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์และวิธีการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์

กรอบแนวคิดในครั้งนี้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามอายุ ออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 อายุระหว่าง 23-25 ปี ช่วงเริ่มทำงานใหม่ (First Jobber) กลุ่มที่ 2 อายุระหว่าง 26-30 ปี ช่วงมุ่งมั่นทำงาน (Executive) กลุ่มที่ 3 อายุระหว่าง 31-35 ปี ช่วงเริ่มต้นชีวิตคู่ (Newly Married Couple) กลุ่มที่ 4 อายุระหว่าง 36-50 ปี ช่วงลูกวัยเรียน (Nuclear Family) และกลุ่มที่ 5 อายุระหว่าง 51-60 ปี ช่วงวัยเกษียณ (Retirement) (ที่มา:เผยแพร่วิเคราะห์ความสามารถในการซื้อที่อยู่อาศัยที่มวิจัย TerraBKK)

โดยตัวแปรอิสระได้แก่ ด้านเพศ ช่วงอายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ จำนวนผู้ที่อยู่อาศัย ประเภทบ้านพักอาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในบ้านที่ซื้อใหม่ต่อวัน ระยะเวลาที่ใช้ในส่วนกลาง การอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยง คุณลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางที่ต้องการ ปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งประดับโครงการต่างๆ ปัจจัยด้านคุณลักษณะความพึงพอใจในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ความปลอดภัยในการใช้งาน ความสะดวกในการใช้งาน ความสวยงามน่าใช้งาน ความเพียงพอต่อการใช้งาน ความพร้อมในการใช้งาน เพื่อหาความสัมพันธ์ว่าตัวแปรอิสระใดมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อปัญหาการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในภาพรวม (ภาพที่ 3-1)

ภาพที่ 3-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 วิธีการศึกษา

งานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง ผู้พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร ประเภท บ้านเดี่ยว บ้านแฝด และบ้านแถว(ทาวน์โฮม) ที่มีราคาต่อยูนิตระหว่าง 3.01-5.00 ล้านบาท และมีจำนวนยูนิตไม่เกิน 400 ยูนิต ภายในโครงการบ้านจัดสรร มีผู้อยู่อาศัยรวมมากกว่า 1 คนขึ้นไป โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23-60 ปี โดยแบ่งช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างตามอายุออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 อายุระหว่าง 23-25 ปี กลุ่มที่ 2 อายุระหว่าง 26-30 ปี กลุ่มที่ 3 อายุระหว่าง 31-35 ปี กลุ่มที่ 4 อายุระหว่าง 36-50 ปี และ กลุ่มที่ 5 อายุระหว่าง 51-60 ปี โดยได้กำหนดขนาดตัวอย่างที่ทราบจำนวนประชากรอย่างชัดเจน คำนวณได้ตามสูตร (Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N เป็นขนาดของประชากร = 5,692,284 คน

(ข้อมูลจากสถิติกรุงเทพมหานครปี 2564)

E เป็นความคลาดเคลื่อนของประชากรประมาณค่า(0.05)

แทนค่า

$$n = \frac{5,692,284}{1+5,692,284(0.05)^2} = 399.97 = 400$$

ตัวอย่าง

จากการคำนวณได้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างจะอยู่ในช่วงอายุ 23-60 ปี ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

3.2.2 การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ในการเก็บข้อมูลนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลทางทฤษฎีและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป เรื่องเพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประเภทบ้านพักอาศัย จำนวนสมาชิกภายในบ้านพักอาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในบ้านพักอาศัย ช่วงเวลาที่ใช้ส่วนกลาง ระยะเวลาที่ใช้ภายในส่วนกลาง จุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง มีการอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ ความกังวล

กับปัญหาเมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยง ลักษณะพื้นที่ส่วนกลางที่มีความต้องการ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งประดับโครงการ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ความปลอดภัยในการใช้งาน ความสะดวกในการใช้งาน ความสวยงามน่าใช้งาน ความเพียงพอต่อการใช้งาน ความพร้อมในการใช้งาน

โดยใช้คำถามแบบปลายปิด (Close ended) ซึ่งลักษณะคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) และบางคำถามเป็นคำถามปลายเปิด

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง

ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป เรื่องเพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประเภทบ้านพักอาศัย จำนวนสมาชิกภายในบ้านพักอาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในบ้านพักอาศัย ช่วงเวลาที่ออกไปใช้ส่วนกลาง ระยะเวลาที่ใช้ภายในส่วนกลาง จุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง มีการอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยง ลักษณะพื้นที่ส่วนกลางที่มีความต้องการ ในส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งประดับโครงการ ในส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านความพึงพอใจในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ความปลอดภัยในการใช้งาน ความสะดวกในการใช้งาน ความสวยงามน่าใช้งาน ความเพียงพอต่อการใช้งาน และความพร้อมในการใช้งาน จะอธิบายลักษณะของข้อมูลโดยใช้การหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

สถิติเชิงอนุมาน (inferential Statistics) ในส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติ การทดสอบสัดส่วนของตัวแปรคุณภาพ 1 ตัว (Chi-Square Goodness of Fit Test) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพ 2 ตัว (Chi-Square Test of Independent) การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent - Samples T Test)

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป แบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Dependent Variable) และตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบสัดส่วนของตัวแปรคุณภาพ 1 ตัว (Chi-Square Goodness of Fit Test)

ทดสอบตัวแปรด้านความต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะต่างๆ โดยมีคำถามการวิจัยว่า สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะปลอดภัยในการใช้งาน, ความสะดวกในการใช้งาน, ความเพียงพอต่อการใช้งาน, ความสวยงามน่าใช้งานและความพร้อมในการใช้งานมีจำนวนเท่ากันหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะแต่ละประเภท

สมมติฐานการวิจัย

ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะปลอดภัยในการใช้งาน

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : สัดส่วนของผู้อยู่อาศัย ที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะปลอดภัยในการใช้งาน, ความสะดวกในการใช้งาน, ความเพียงพอต่อการใช้งาน, ความสวยงามน่าใช้งานและความพร้อมในการใช้งานมีจำนวนเท่ากัน

$H_0: P_{ปลอดภัย} = P_{สะดวก} = P_{เพียงพอ} = P_{สวยงาม} = P_{พร้อมใช้งาน}$

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : สัดส่วนของผู้อยู่อาศัย ที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะปลอดภัยในการใช้งาน, ความสะดวกในการใช้งาน, ความเพียงพอต่อการใช้งาน, ความสวยงามน่าใช้งานและความพร้อมในการใช้งานมีจำนวนไม่เท่ากัน

$H_1: P_{ปลอดภัย} \neq P_{สะดวก} \neq P_{เพียงพอ} \neq P_{สวยงาม} \neq P_{พร้อมใช้งาน}$

กำหนดระดับนัยสำคัญ Level of Significance ที่ .05

การทดสอบสัดส่วนของตัวแปรคุณภาพ 1 ตัว (Chi-Square Goodness of Fit Test)

ทดสอบตัวแปรด้านความกังวลเมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อยู่อาศัยอื่น โดยมีคำถามการวิจัยว่า สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาเรื่องกลิ่น เสียง, ความสะอาด, ความสวยงาม, ความปลอดภัย และไม่กังวลปัญหาใด ๆ เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อยู่อาศัยอื่นมีจำนวนเท่ากันหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบ สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาแต่ละประเภทเมื่อต้อง

ใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยงของตนเองหรือของผู้อื่น

สมมติฐานการวิจัย

ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีความกังวลกับปัญหาเรื่องเสียง

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาเรื่องกลิ่น, เสียง, ความสะอาด, ความสวยงามความปลอดภัยและไม่กังวลปัญหาใด ๆ มีจำนวนเท่ากัน

$H_0: P_{\text{กลิ่น}} = P_{\text{เสียง}} = P_{\text{ความสะอาด}} = P_{\text{ความปลอดภัย}} = P_{\text{ไม่กังวล}}$

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาเรื่องกลิ่น, เสียง, ความสะอาด, ความสวยงามความปลอดภัยและไม่กังวลปัญหาใด ๆ มีจำนวนไม่เท่ากัน

$H_1: P_{\text{กลิ่น}} \neq P_{\text{เสียง}} \neq P_{\text{ความสะอาด}} \neq P_{\text{ความปลอดภัย}} \neq P_{\text{ไม่กังวล}}$

กำหนดระดับนัยสำคัญ Level of Significance ที่ .05

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพ 2 ตัว (Chi-Square Test of Independent)

ตัวแปรอิสระคือ สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัย ตัวแปรตามคือ ช่วงเวลากลางวัน (ช่วงเวลา 06.00-12.00 น. และ 12.00-18.00 น.) ช่วงเวลากลางคืน (ช่วงเวลา 18.00-24.00 น. และ 0.00-06.00 น.) โดยมีคำถามการวิจัยว่า สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยกับช่วงเวลาที่จะออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

สมมติฐานการวิจัย

สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยไม่สัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง

กำหนดระดับนัยสำคัญ Level of Significance ที่ .05

การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent - Samples T Test)

ตัวแปรตามคือระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ตัวแปรอิสระคือผู้อยู่อาศัยที่มี

และไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วย โดยมีคำถามการวิจัยว่า ผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยง และผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยง ใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางแตกต่างกันหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยง และผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยง

สมมติฐานการวิจัย

ผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วย ใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางนานกว่าผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยง

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยงเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยง

$H_0: \mu_{\text{มีสัตว์เลี้ยง}} = \mu_{\text{ไม่มีสัตว์เลี้ยง}}$

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยงไม่เท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยง

$H_1: \mu_{\text{มีสัตว์เลี้ยง}} \neq \mu_{\text{ไม่มีสัตว์เลี้ยง}}$

กำหนดระดับนัยสำคัญ (Level of Significance) ที่ .05

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ตัวแปรอิสระคือ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย ตัวแปรตามคือ ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง โดยมีคำถามการวิจัยว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยกับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

สมมติฐานการวิจัย

ผู้อยู่อาศัยที่อาศัยอยู่ในโครงการไม่นานใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางน้อยที่สุด ผู้อยู่อาศัยที่อาศัยอยู่ในโครงการนานใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางมากที่สุด

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยไม่สัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

$H_0: \rho_{\text{ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย, ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง}} = 0$

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

H_1 : ρ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย, ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง $\neq 0$

กำหนดระดับนัยสำคัญ Level of Significance ที่ .05

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ตัวแปรอิสระคือ จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย ตัวแปรตามคือ ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง โดยมีคำถามการวิจัยว่า จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับ ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยกับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

สมมติฐานการวิจัย

ผู้อยู่อาศัยที่มีจำนวนสมาชิกภายในบ้านมากใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางน้อยที่สุด ผู้อยู่อาศัยที่มีจำนวนสมาชิกภายในบ้านน้อยใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางมากที่สุด

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยไม่สัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

H_0 : ρ จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง = 0

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย สัมพันธ์กับ ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

H_1 : ρ จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง $\neq 0$

กำหนดระดับนัยสำคัญ Level of Significance ที่ .05

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป แบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระคือ ประเภทบ้านพักอาศัยของผู้อยู่อาศัย ตัวแปรตามคือ ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย โดยมีคำถามการวิจัยว่า ผู้อยู่อาศัยที่พักอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และ บ้านแถว ใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางแตกต่างกันหรือไม่ วัตถุประสงค์เพื่อทราบระยะเวลาในการใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่พักอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และบ้านแถว

สมมติฐานการวิจัย

ผู้อยู่อาศัยที่พักอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยวใช้งานใช้ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางมากที่สุด

สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานหลัก

H_0 : ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยแต่ละกลุ่มเท่ากัน

$H_0: \mu_{\text{บ้านเดี่ยว}} = \mu_{\text{บ้านแฝด}} = \mu_{\text{บ้านแถว}}$

สมมติฐานทางเลือก

H_1 : ระยะเวลาในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

$H_1: \mu_i \neq \mu_j$

กำหนดระดับนัยสำคัญ Level of Significance ที่ .05

บทที่4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร ทางผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่น่าสนใจมาวิเคราะห์ประกอบด้วย ข้อมูลคำตอบจากข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปของผู้อยู่อาศัย ข้อมูลคำตอบจากข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง และข้อมูลคำตอบจากข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลาง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ประเภทบ้านพักอาศัย จำนวนสมาชิกภายในบ้าน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ภายในบ้าน ช่วงเวลาที่มักออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลาง จุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง การอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยง ความกังวลต่อปัญหาเมื่อใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยง และความต้องการพื้นที่ส่วนกลางในลักษณะต่าง ๆ

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง ประเภทระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ทางสำหรับรถจักรยาน ประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามสเก็ต สโมสร สระว่ายน้ำ สนามเด็กเล่น ฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง ห้องอเนกประสงค์ สวนสำหรับสัตว์เลี้ยง ประเภทสิ่งประดับโครงการ ได้แก่ ชุมประตู่ทางเข้า-ออก โครงการ ชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จุดบริการรถรับ-ส่ง และระบบกล้อง CCTV

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทระบบสาธารณูปโภค ประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก และประเภทสิ่งประดับโครงการ โดยวัดความพึงพอใจในการใช้งาน ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน ความสะดวกในการใช้งาน ความสวยงามน่าใช้งาน ความเพียงพอต่อการใช้งาน และความพร้อมในการใช้งาน

4.1 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป

ในส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป เรื่อง เพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประเภทบ้านพักอาศัย ช่วงเวลาที่มักออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลาง จุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง การอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยง ความกังวลต่อปัญหาเมื่อใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยง และความต้องการพื้นที่ส่วนกลางในลักษณะต่าง ๆ จะอธิบายลักษณะของข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป เรื่องจำนวนสมาชิก

ภายในบ้าน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ภายในโครงการ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ภายในบ้าน และระยะเวลาที่ผู้อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง จะอธิบายลักษณะของข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยจำนวน 400 คน พบว่า ผู้อยู่อาศัยเกินกว่าครึ่งเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58 ผู้อยู่อาศัยเกือบครึ่งอยู่ในช่วงอายุ 36-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 41 ผู้อยู่อาศัยเกินกว่าครึ่งมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 61 ผู้อยู่อาศัยเกินกว่าครึ่งประกอบอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 72 ผู้อยู่อาศัยเกินกว่าครึ่งมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 – 41,667 บาท ผู้อยู่อาศัยเกินกว่าครึ่งอาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัยประเภทบ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) คิดเป็นร้อยละ 67 ผู้อยู่อาศัยครึ่งหนึ่งมักออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลางในช่วงเวลา 18.00-24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้อยู่อาศัยเกือบครึ่งมีจุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลางในการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้อยู่อาศัยเกินกว่าครึ่งไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 62 ผู้อยู่อาศัยเกือบครึ่งมีความกังวลต่อปัญหาเรื่องความสะอาดเมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยงของตนเองหรือของผู้อื่น และผู้อยู่อาศัยเกือบครึ่งต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีลักษณะความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 35 (ตาราง 4-1)

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย (n=400)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนเพศ		
ชาย	232	58.0
หญิง	148	37.0
LGBTQIA+	20	5.0
จำนวนช่วงอายุ		
23-25 ปี	9	2.3
26-30 ปี	75	18.8
31-35 ปี	137	34.3
36-50 ปี	162	40.5
51-60 ปี	17	4.3
จำนวนสถานภาพสมรส		
โสด	155	38.8
สมรส	245	61.3

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนอาชีพ		
นักเรียน/ นักศึกษา	3	0.8
พนักงานบริษัท	287	71.8
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	23	5.8
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	58	14.5
รับจ้าง	18	4.5
ว่างงาน/ พ่อบ้าน แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	11	2.8
จำนวนรายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12,500 บาท	8	2.0
12,501 – 25,000 บาท	70	17.5
25,001 – 41,667 บาท	201	50.2
41,668 – 62,500 บาท	108	27.0
62,501 – 83,334 บาท	7	1.8
83,335 – 166,667	4	1.0
166,668 บาทขึ้นไป	2	0.5
จำนวนประเภทบ้านพักอาศัย		
บ้านเดี่ยว	103	25.8
บ้านแฝด	29	7.3
บ้านแถว (ทาวน์เฮาส์)	268	67.0
จำนวนช่วงเวลาที่จะออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลาง		
ไม่ออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลางเลย	103	25.8
0.00-06.00 น.	3	0.8
06.00-12.00 น.	47	11.8
12.00-18.00 น.	48	12.0
18.00-24.00 น.	199	49.8
จำนวนจุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง		
พักผ่อนหย่อนใจ	241	37.8
ออกกำลังกาย	238	37.3

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนจุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง		
ทำงาน/เรียน	22	21.5
พาสัตว์เลี้ยง/เด็ก ๆ มาทำกิจกรรมต่าง ๆ	137	3.4
จำนวนการอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยง		
ไม่มี	249	62.3
มี	151	37.8
จำนวนความกังวลต่อปัญหาเมื่อใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยง		
ไม่กังวลปัญหาใด ๆ	181	45.3
กลิ่น	50	12.5
เสียง	67	16.8
ความสะอาด	53	13.3
ความปลอดภัย	49	12.3
จำนวนความต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีลักษณะ		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	140	35.0
ความสะดวกในการใช้งาน	52	13.0
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	77	19.3
ความสวยงามน่าใช้งาน	59	14.8
ความพร้อมในการใช้งาน	72	18.0

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยจำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีสมาชิกภายในบ้านโดยเฉลี่ยจำนวน 3 คน ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยอาศัยอยู่ในโครงการโดยเฉลี่ยจำนวน 7 ปี ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยอาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัยโดยเฉลี่ยจำนวน 12 ชั่วโมง/วัน และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยจำนวน 1 ชั่วโมง/วัน (ตาราง 4-2)

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย จำนวนสมาชิกภายในบ้านพักอาศัย ระยะเวลาที่ผู้อาศัยอาศัยอยู่ในโครงการ ระยะเวลาที่ผู้อาศัยอาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัย และระยะเวลาที่ผู้อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง (n=400)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
จำนวนสมาชิกภายในบ้านพักอาศัย	3.24	1.461	1	10
ระยะเวลาที่ผู้อาศัยอาศัยอยู่ในโครงการ	7.10	6.390	1	30
ระยะเวลาที่ผู้อาศัยอาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัย	12.25	3.688	1	24
ระยะเวลาที่ผู้อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	1.24	1.057	0	8

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง

ในส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งประดับโครงการ โดยอธิบายลักษณะของข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยจำนวน 400 คน พบว่าโครงการหมู่บ้านจัดสรรทั้งหมดมีพื้นที่ส่วนกลางประเภทระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ทางสำหรับรถจักรยานร้อยละ 21 มีพื้นที่ส่วนกลางประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สวนสาธารณะร้อยละ 91 สโมสรร้อยละ 62 สระว่ายน้ำร้อยละ 68 สนามเด็กเล่นร้อยละ 90 ฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งร้อยละ 78 ห้องเอนกประสงค์ร้อยละ 44 สวนสำหรับสัตว์เลี้ยงร้อยละ 43 มีพื้นที่ส่วนกลางประเภทสิ่งประดับโครงการ ได้แก่ ชุมประตู่ทางเข้า-ออกโครงการร้อยละ 87 ชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยร้อยละ 91 จุดบริการรถรับ-ส่งร้อยละ 23 และระบบกล้อง CCTV ร้อยละ 83 (ตาราง 4-3)

ตารางที่ 4-3 ข้อมูลองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง (n=400)

ข้อมูลด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
ระบบสาธารณูปโภค		
มีทางสำหรับรถจักรยาน	83	20.8

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

(n=400)

ข้อมูลด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ ส่วนกลางของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก		
มีสวนสาธารณะ	363	90.8
มีสโมสร	249	62.3
มีสระว่ายน้ำ	273	68.3
มีสนามเด็กเล่น	360	90.0
มีฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	310	77.5
มีห้องอเนกประสงค์	176	44.0
มีสวนสำหรับสัตว์เลี้ยง	171	42.8
สิ่งประดับโครงการ		
มีชุมประตูทางเข้า-ออกโครงการ	347	86.8
มีชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	363	90.8
มีจุดบริการรถรับ-ส่ง	92	23.0
มีระบบกล้อง CCTV	333	83.3

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลาง

ในส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทระบบสาธารณูปโภค ประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก และประเภทสิ่งประดับโครงการ โดยวัดความพึงพอใจในการใช้งาน ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน ความสะดวกในการใช้งาน ความสวยงามน่าใช้งาน ความเพียงพอต่อการใช้งาน และความพร้อมในการใช้งาน โดยอธิบายลักษณะของข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทสาธารณูปโภค

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ถนนภายในโครงการจำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.14 คะแนน รองลงมาคือด้านความสะดวกในการใช้งาน 4.05 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน และด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.82 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 0.97 คะแนน (ตาราง 4-4)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ทางเท้าภายในโครงการจำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้งานมากที่สุด 3.72 คะแนน รองลงมาคือด้านความปลอดภัยในการใช้งาน 3.71 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน และด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.58 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความสวยงามน่าใช้งานมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.13 คะแนน (ตาราง 4-4)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ระบบไฟฟ้าแสงสว่างภายในโครงการจำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.05 คะแนน รองลงมาคือด้านความพร้อมในการใช้งาน 4.03 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน 3.91 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความสวยงามน่าใช้งานมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.11 คะแนน (ตาราง 4-4)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ระบบระบายน้ำภายในโครงการจำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความพร้อมในการใช้งานมากที่สุด 3.96 คะแนน รองลงมาคือด้านความสะดวกในการใช้งาน 3.93 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน 3.74 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความสวยงามน่าใช้งานมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.11 คะแนน (ตาราง 4-4)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ทางสำหรับรถจักรยานภายในโครงการจำนวน 83 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความพร้อมในการใช้งานมากที่สุด 3.73 คะแนน รองลงมาคือด้านความปลอดภัยในการใช้งาน 3.61 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสะดวกในการใช้งาน 3.51 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความปลอดภัยในการใช้งานมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.24 คะแนน (ตาราง 4-4)

ตารางที่ 4-4 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลางประเภทสาธารณูปโภค (n=400)

ความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ประเภทสาธารณูปโภค	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ถนนภายในโครงการ (n=400)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.14	0.807
ความสะดวกในการใช้งาน	4.05	0.847
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.82	0.920
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.82	0.967
ความพร้อมในการใช้งาน	3.99	0.854

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

(n=400)

ความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ประเภทสาธารณูปโภค	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ทางเท้าภายในโครงการ (n=400)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3.71	1.084
ความสะดวกในการใช้งาน	3.72	1.047
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.58	1.132
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.58	1.082
ความพร้อมในการใช้งาน	3.69	1.091
ระบบไฟฟ้าแสงสว่างภายในโครงการ (n=400)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.05	0.995
ความสะดวกในการใช้งาน	4.01	0.987
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.91	1.108
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.96	1.073
ความพร้อมในการใช้งาน	4.03	0.950
ระบบระบายน้ำภายในโครงการ (n=400)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3.90	0.999
ความสะดวกในการใช้งาน	3.93	1.000
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.74	1.110
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.89	1.107
ความพร้อมในการใช้งาน	3.96	1.088
ทางสำหรับรถจักรยานภายในโครงการ (n=83)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3.61	1.238
ความสะดวกในการใช้งาน	3.51	1.223
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.58	1.170
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.59	1.230
ความพร้อมในการใช้งาน	3.73	1.221

4.3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้สวนสาธารณะภายในโครงการจำนวน 363 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.22 คะแนน รองลงมาคือด้านความสะดวกในการใช้งาน 4.21 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.98 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 0.96 คะแนน (ตาราง 4-5)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้สโมสรภายในโครงการจำนวน 249 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.25 คะแนน รองลงมาคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน 4.14 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.64 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.10 คะแนน (ตาราง 4-5)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้สระว่ายน้ำภายในโครงการจำนวน 273 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.33 คะแนน รองลงมาคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน 4.29 คะแนน และน้อยที่สุดคือความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.35 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.15 คะแนน (ตาราง 4-5)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้สนามเด็กเล่นภายในโครงการจำนวน 360 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 3.95 คะแนน รองลงมาคือด้านความพร้อมในการใช้งาน 3.91 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.55 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.18 คะแนน (ตาราง 4-5)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งภายในโครงการจำนวน 310 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.12 คะแนน รองลงมาคือด้านความสะดวกในการใช้งาน 4.03 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.14 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.18 คะแนน (ตาราง 4-5)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ห้องอเนกประสงค์ภายในโครงการจำนวน 176 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความพร้อมในการใช้งานมากที่สุด 3.97 คะแนน รองลงมาคือด้านความปลอดภัยในการใช้งาน 3.95 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้าน

เพียงพอต่อการใช้งาน 3.69 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.21 คะแนน (ตาราง 4-5)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้สวนสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในโครงการ จำนวน 171 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้งานมากที่สุด 4.20 คะแนน รองลงมาคือด้านความปลอดภัยในการใช้งาน 4.19 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 3.94 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.12 คะแนน (ตาราง 4-5)

ตารางที่ 4-5 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลางประเภทพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก		(n=400)
ความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ประเภทพื้นที่ส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
สวนสาธารณะภายในโครงการ		(n=363)
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.22	0.881
ความสะดวกในการใช้งาน	4.21	0.843
ความสวยงามน่าใช้งาน	4.14	0.900
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.98	0.962
ความพร้อมในการใช้งาน	4.12	0.941
สโมสรภายในโครงการ		(n=249)
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.25	0.926
ความสะดวกในการใช้งาน	4.08	0.951
ความสวยงามน่าใช้งาน	4.14	0.925
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.64	1.050
ความพร้อมในการใช้งาน	4.09	0.956
สระว่ายน้ำภายในโครงการ		(n=273)
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.33	0.925
ความสะดวกในการใช้งาน	4.27	1.006
ความสวยงามน่าใช้งาน	4.29	1.026
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.35	1.151

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

(n=400)

ความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ประเภทพื้นที่ส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
สระว่ายน้ำภายในโครงการ (n=273)		
ความพร้อมในการใช้งาน	4.17	0.948
สนามเด็กเล่นภายในโครงการ (n=360)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3.95	1.061
ความสะดวกในการใช้งาน	3.88	1.069
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.67	1.175
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.55	1.177
ความพร้อมในการใช้งาน	3.91	1.098
ฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งภายในโครงการ (n=400)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.12	0.978
ความสะดวกในการใช้งาน	4.03	0.965
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.90	1.012
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.14	1.177
ความพร้อมในการใช้งาน	3.95	1.037
ห้องเอนกประสงค์ภายในโครงการ (n=176)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3.95	1.008
ความสะดวกในการใช้งาน	3.87	0.997
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.93	0.948
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.69	1.213
ความพร้อมในการใช้งาน	3.97	0.947
สวนสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในโครงการ (n=171)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.19	0.908
ความสะดวกในการใช้งาน	4.20	0.998
ความสวยงามน่าใช้งาน	4.13	0.992
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	3.94	1.120
ความพร้อมในการใช้งาน	4.16	1.022

4.3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทสิ่ง ประดับโครงการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ชุมประตูทางเข้า-ออกโครงการจำนวน 347 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความปลอดภัยในการใช้งานมากที่สุด 4.22 คะแนน รองลงมาคือด้านความพร้อมในการใช้งาน 4.17 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 4.04 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.05 คะแนน (ตาราง 4-6)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในโครงการจำนวน 363 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความพร้อมในการใช้งานมากที่สุด 4.26 คะแนน รองลงมาคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 4.18 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน 3.98 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความสวยงามน่าใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.04 คะแนน (ตาราง 4-6)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้จุดบริการรถรับ-ส่งภายในโครงการจำนวน 92 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความพร้อมในการใช้งานมากที่สุด 4.04 คะแนน รองลงมาคือด้านความสะดวกในการใช้งานและความเพียงพอต่อการใช้งาน 4.01 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความสวยงามน่าใช้งาน 3.85 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความพร้อมในการใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.08 คะแนน (ตาราง 4-6)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ใช้ระบบกล้อง CCTV ภายในโครงการจำนวน 333 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยให้คะแนนความพึงพอใจโดยเฉลี่ยด้านความพร้อมในการใช้งานมากที่สุด 4.19 คะแนน รองลงมาคือด้านความสะดวกในการใช้งาน 4.16 คะแนน และน้อยที่สุดคือด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน 4.05 คะแนน โดยคะแนนความพึงพอใจด้านความสวยงามน่าใช้งาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือ 1.07 คะแนน (ตาราง 4-6)

ตารางที่ 4-6 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง

ประเภทสิ่งประดับโครงการ

(n=400)

ความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ประเภทสิ่งประดับโครงการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ชุมประตูทางเข้า-ออกโครงการ	(n=347)	
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.22	0.877

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

(n=400)

ความพึงพอใจการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ประเภทสิ่งประดับโครงการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ผู้ชมประตูทางเข้า-ออกโครงการ (n=347)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.22	0.877
ความสะดวกในการใช้งาน	4.04	1.026
ความสวยงามน่าใช้งาน	4.06	1.054
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	4.04	1.051
ความพร้อมในการใช้งาน	4.17	0.934
ผู้ชมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในโครงการ (n=363)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.17	0.870
ความสะดวกในการใช้งาน	4.16	0.960
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.98	1.038
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	4.18	0.897
ความพร้อมในการใช้งาน	4.26	0.891
จุดบริการรถรับ-ส่ง (n=92)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3.91	0.957
ความสะดวกในการใช้งาน	4.01	1.000
ความสวยงามน่าใช้งาน	3.85	1.005
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	4.01	0.978
ความพร้อมในการใช้งาน	4.04	1.078
ระบบกล้อง CCTV (n=333)		
ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.14	1.034
ความสะดวกในการใช้งาน	4.16	1.003
ความสวยงามน่าใช้งาน	4.06	1.061
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	4.05	1.049
ความพร้อมในการใช้งาน	4.19	1.010

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ

จากการวิเคราะห์สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะต่าง ๆ จำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยจำนวนร้อยละ 35 ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะด้านความปลอดภัยในการทำงาน ผู้อยู่อาศัยจำนวนร้อยละ 19 ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Goodness of Fit Test พบว่า สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะต่าง ๆ ไม่เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 = 61.225, p = .000$) จึงสรุปได้ว่าผู้อยู่อาศัยต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะด้านความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน และส่วนที่ต้องการน้อยที่สุดคือคุณลักษณะด้านความสะดวกต่อการใช้งาน (ตาราง 4-7)

ตารางที่ 4-7 สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะต่างๆ (n=400)

คุณลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ	Chi-Square (Sig.)
คุณลักษณะด้านความปลอดภัย	140	35.0	61.225
คุณลักษณะด้านความสะดวกในการทำงาน	52	13.0	(.000)
คุณลักษณะด้านความเพียงพอต่อการใช้งาน	77	19.3	
คุณลักษณะด้านความสวยงามน่าใช้งาน	59	14.8	
คุณลักษณะด้านความพร้อมในการทำงาน	72	18.0	

จากการวิเคราะห์สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาต่าง ๆ เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อยู่อาศัยอื่นจำนวน 400 คน พบว่าผู้อยู่อาศัยจำนวนร้อยละ 45 มีความกังวลกับปัญหาเรื่องความสะอาด ผู้อยู่อาศัยจำนวนร้อยละ 17 ไม่กังวลกับปัญหาใด ๆ เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Goodness of Fit Test พบว่า สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาต่าง ๆ เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อยู่อาศัยอื่น ไม่เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 = 162.000, p = .000$) จึงสรุปได้ว่าผู้อยู่อาศัยมีความกังวลกับปัญหาเรื่องความสะอาด เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเอง หรือของผู้อยู่อาศัยอื่นมากที่สุด รองลงมาคือไม่กังวลกับปัญหาใด ๆ และส่วนที่กังวลน้อยที่สุดคือความกังวลกับปัญหาเรื่องเสียง (ตาราง 4-8)

ตารางที่ 4-8 สัดส่วนของผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาต่าง ๆ เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกัน กับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อยู่อาศัยอื่น (n=400)

ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยง	จำนวน	ร้อยละ	Chi-Square (Sig.)
ไม่กังวลกับปัญหาใดๆ	67	16.8	162.000 (.000)
เรื่องกลิ่น	53	13.3	
เรื่องเสียง	49	12.3	
เรื่องความสะอาด	181	45.3	
เรื่องความปลอดภัย	50	12.5	

จากการวิเคราะห์สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยกับช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยได้ผลดังนี้ จากกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยทั้งหมด 297 คน ผู้อยู่อาศัยร้อยละ 68 สมรสแล้ว ผู้อยู่อาศัยร้อยละ 63 ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางในเวลากลางคืน (ตาราง 4-9) เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Test of Independence พบว่า สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยไม่สัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย ($\chi^2 = .016$, $p = .899$) จึงสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัยไม่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

ตารางที่ 4-9 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส และช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย (n=297)

ช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง	สถานภาพสมรส		Chi Square (Sig.)
	โสด (n =95)	แต่งงาน (n =202)	
กลางวัน	12.1	25.3	0.016 (.899)
กลางคืน	19.9	42.8	

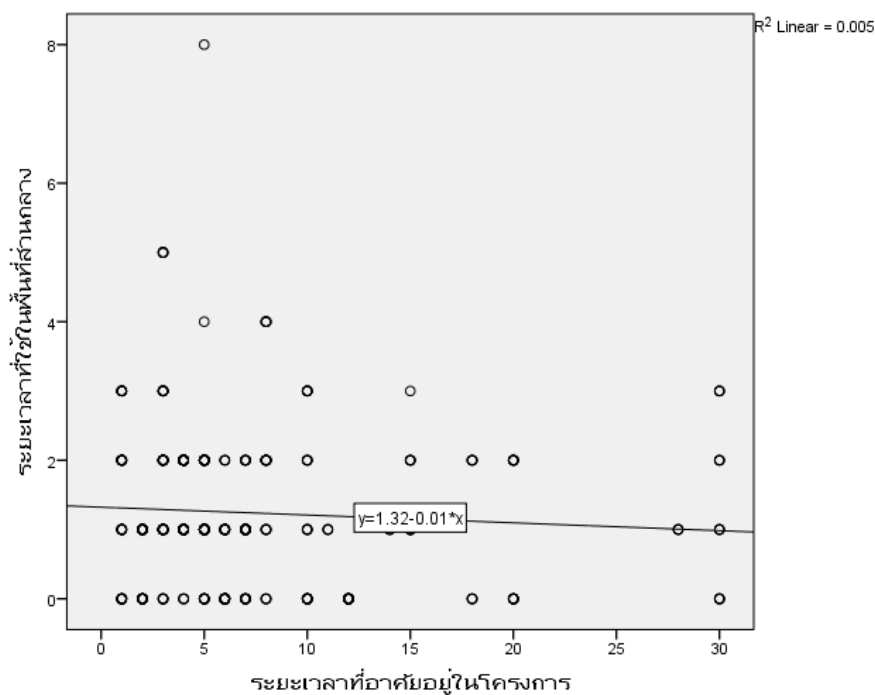
จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้อยู่อาศัยจำนวน 400 คนพบว่าระยะเวลาที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยโดยเฉลี่ยคือ 1 ชั่วโมง 18 นาที ($M = 1.3$, $SD = 1.1$, $n = 249$) ระยะเวลาที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยโดยเฉลี่ยคือ 1 ชั่วโมง 12 นาที ($M = 1.2$, $SD = 0.9$, $n = 151$) เมื่อใช้วิธีการ Independent-Samples T

Test วิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระยะเวลาที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วย ($t = 1.134$, $p = .257$) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ และระยะเวลาที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยมีระยะเวลาเท่ากัน (ตาราง 4-10)

ตารางที่ 4-10 เปรียบเทียบระยะเวลาการใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มีและไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วย (n=400)

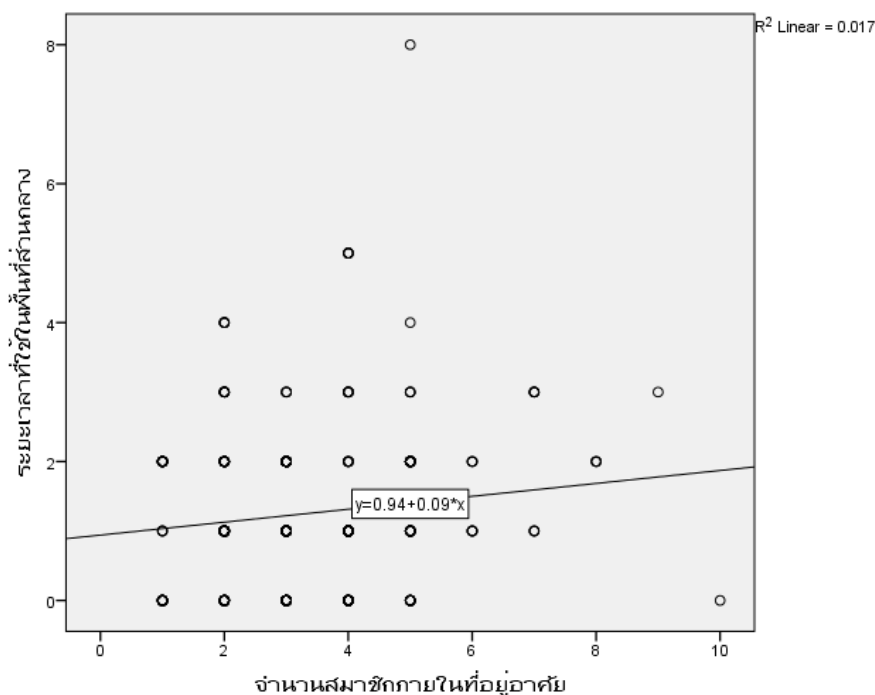
มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยหรือไม่		ความถี่	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	ไม่มี	249	1.29	1.127	0.071
	มี	151	1.17	0.927	0.075

จากการวิเคราะห์ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยและระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางได้ผลดังนี้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยโดยเฉลี่ย คือ 7 ปี ($M = 7.1$, $SD = 6.4$, $n = 400$) ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางต่อวันโดยเฉลี่ย คือ 1 ชั่วโมง ($M = 1.2$, $SD = 1.1$, $n = 400$) เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการสหสัมพันธ์พบว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยและระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = -.068$, $p = .172$) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัยไม่สัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง (ภาพที่ 4 -1)

ภาพที่ 4-1 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

จากการวิเคราะห์จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางดังนี้ จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยโดยเฉลี่ย คือ 3 คน ($M = 3.2$, $SD = 1.5$, $n = 400$) ระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางต่อวันโดยเฉลี่ย คือ 1 ชั่วโมง ($M = 1.2$, $SD = 1.1$, $n = 400$) เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการสหสัมพันธ์พบว่า จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางมีความสัมพันธ์กันน้อย ไปในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ($r = -.129^*$, $p = .010$) จึงสรุปได้ว่าจำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยมากระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางมาก จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยน้อยระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางน้อย (ภาพที่ 4 -2)

ภาพที่ 4-2 จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 14 นาที ผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 14 นาที ผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 41 นาที ผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแถวใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 11 นาที (ตารางที่ 4.11)

เมื่อใช้วิธีการ One-Way ANOVA วิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้อยู่อาศัยที่พักอยู่ในบ้านพักอาศัยแต่ละกลุ่มใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อนำข้อมูลมาทดสอบด้วยวิธีการ Tamhane's T2 แล้วพบว่า การใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวน้อยกว่าการใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝด ($p = .011$) การใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดมากกว่าการใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแถว ($p = .000$) และการใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแถวเท่ากับการใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว ($p = .979$)

ตารางที่ 4-11 เวลาการใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่อาศัยในบ้านพักอาศัยประเภทต่าง ๆ

(n=400)

กลุ่มผู้อยู่อาศัยที่พักอยู่ในบ้านพักอาศัยแต่ละประเภท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ผู้อยู่อาศัยที่พักอยู่ในบ้านเดี่ยว	103	1.24	1.256	F = 2.906 Sig = .056
ผู้อยู่อาศัยที่พักอยู่ในบ้านแฝด	29	1.69	0.471	
ผู้อยู่อาศัยที่พักอยู่ในบ้านแถว	268	1.19	1.009	
ผู้อยู่อาศัยทั้งหมด	400	1.24	1.057	

บทที่5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาระดับของความพึงพอใจในคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้อยู่อาศัยในโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางต่าง ๆ ของหมู่บ้านจัดสรร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงระดับของความพึงพอใจในคุณลักษณะต่าง ๆ ในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร และสามารถนำไปศึกษาต่อ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางภายในหมู่บ้านจัดสรรอย่างยั่งยืนในอนาคต ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเชิงลึกสำหรับแนวทางการส่งเสริมพัฒนา รวมไปถึงการแก้ปัญหาการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับผู้ประกอบการ สถาปนิก นักการตลาด และผู้สนใจ

จากทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป เรื่องเพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ทำให้ทราบว่าแต่ละบุคคลมีความชอบที่แตกต่างกัน มีความต้องการในการใช้พื้นที่ส่วนกลางที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทระบบสาธารณูปโภคทำให้ทราบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความพึงพอใจในคุณลักษณะด้านความปลอดภัยในการใช้งานถนนภายในโครงการมากที่สุด จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทพื้นที่ส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวกทำให้ทราบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความพึงพอใจในคุณลักษณะด้านความปลอดภัยในการใช้งานสระว่ายน้ำภายในโครงการมากที่สุด จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางประเภทสิ่งประดับโครงการทำให้ทราบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความพึงพอใจในคุณลักษณะด้านความปลอดภัยในการใช้งานซุ้มประตูทางเข้า-ออกโครงการมากที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ผู้อยู่อาศัยต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะด้านความปลอดภัยมากที่สุด ผู้อยู่อาศัยมีความกังวลกับปัญหาเรื่องความสะอาดมากที่สุด เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกันกับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเอง หรือของผู้อยู่อาศัยอื่น จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยมากระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางมาก จำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัยน้อยระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลางน้อย และผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยมากกว่าผู้อยู่อาศัยบ้านเดี่ยว และบ้านแถว

5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น มิได้ครอบคลุมจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งพฤติกรรมของผู้อาศัยจังหวัดอื่นที่มีใช้กรุงเทพมหานคร อาจมีพฤติกรรมที่ต่างกันไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการทำวิจัยปัญหาการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลาง ที่เป็นที่อยู่อาศัยรูปแบบอื่น ๆ เช่น คอนโดมิเนียม

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร. (2567). *บัญชีอัตราภาษีเงินได้*. กรมสรรพากร. <https://www.rd.go.th/5938.html>
- MGR Online. (14 กันยายน 2557). *เผยผลวิเคราะห์ความสามารถในการซื้อที่อยู่อาศัย*. MGR Online <https://mgronline.com/stockmarket/detail/9570000105450>
- ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์. (2567). *สถานการณ์ตลาดที่อยู่อาศัยกรุงเทพฯ - ปริมาณตลาด 2 ปี 2567 และครึ่งแรกปี 2567*, 21(3) , 1-2. <https://www.reic.or.th/Research/Index/320>
- วาสนา ดวงดี, ภาณุพงศ์ นิลตะโก, อธิยุต พัฒตมนัส, และธีระ เทียนรุ่งไพศาล. (2564). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในหมู่บ้านจัดสรร*. *วารสารวิจัยร่วมไพรรณี*, 16(1), 139-149
- กษมน แก้วพรหม, ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์, และนิลบล คล่องเวสสะ. (2563). *การออกแบบภูมิทัศน์พื้นที่ส่วนกลางที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อโครงการบ้านเดี่ยวในเขตกรุงเทพฯ : กรณีศึกษาโครงการเพอร์เฟก เพลส*. *วารสารสาระศาสตร์*, 3(3), 707-720.
- บุษกร ลีสถาพรวงศา, ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2563). *การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารชุดพักอาศัย ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ระหว่าง พ.ศ.2536-2561*. *วารสารสาระศาสตร์*, 3(1), 158-170.
- ธัญญ์นารี ชัยชาญ, (2562). *การจัดพื้นที่ส่วนกลางด้านนันทนาการในอาคารชุดตามแนวคิดชุมชนน่าอยู่*. *กรณีศึกษา บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)*, *วารสารสาระศาสตร์*, 2(1), 110-121.
- วรินทร์ กุลินทรประเสริฐ, และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์. (2559). *ปัจจัยการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล*. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2559*. น.607-614. ศาลาดนตรีสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต. <https://doi.org/10.14458/RSU.res.2016.115>
- จตุพล วังสงค์. (2559). *การศึกษาความสนใจในองค์ประกอบของพื้นที่ส่วนกลางในโครงการหมู่บ้านจัดสรรโดยใช้แบบจำลองของคาโน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชัยวัฒน์ ธีรตันพงษ์, ดำรงค์ศักดิ์ รินชุมภู, วิรุจน์ สมโสภณ, และเอนก วรรณชัยสกุล. (2559). *ลำดับความสำคัญขององค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางภายในหมู่บ้านจัดสรร โดยวิธีกระบวนการวิเคราะห์ลำดับขั้นแบบปรับปรุง*. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 26(1), 139-149

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธวัชชัย พิลาก้าว, ผศ.ดร. กองกฤษ โตชัยวัฒน์. (12 กันยายน 2560). อิทธิพลของรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อโครงการอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ResearchGate.
https://www.researchgate.net/publication/319649759_INFLUENCE_OF_COMMON_AREA_ON_CONDOMINIUM_BUYING_DECISIONS_IN_BANGKOK_METROPOLITAN
- อักริช อารัมภีโรจน์. (2556). นวัตกรรมการออกแบบพื้นที่นันทนาการโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่มีประสิทธิภาพในเชิงการใช้งาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐพร ลิ้มพานิช. (2557). รูปแบบองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางภายในหมู่บ้านจัดสรรที่ตอบสนองการใช้งานของผู้อยู่อาศัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวกัทร ดอกปาน. (2564). แนวทางการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยในชุมชนเกษียณอายุ (retirement community) [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผกาแก้ว มาลีลอย. (2557). แนวทางการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางสำหรับโครงการจัดสรรแนวราบภายใต้แนวคิดชุมชนเชิงนิเวศ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปของผู้อยู่อาศัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงความเป็นจริง

1. เพศ

1 ☐ ชาย	2 ☐ หญิง	3 ☐ LGBTQIA+
--------------------------------	---------------------------------	-------------------------------------
2. ช่วงอายุ

1 ☐ 23-25 ปี	2 ☐ 26-30 ปี
3 ☐ 31-35 ปี	4 ☐ 36-50 ปี
5 ☐ 51-60 ปี	
3. สถานภาพทางการสมรส

1 ☐ โสด	2 ☐ สมรส
--------------------------------	---------------------------------
4. อาชีพ

1 ☐ นักเรียน/นักศึกษา
2 ☐ พนักงานบริษัท
3 ☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
4 ☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
5 ☐ รับจ้าง
6 ☐ ว่างาน/พ่อบ้าน แม่บ้าน/เกษียณอายุ
5. รายได้ต่อเดือน

1 ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12,500 บาท
2 ☐ 12,501 – 25,000 บาท
3 ☐ 25,001 – 41,667 บาท
4 ☐ 41,678 – 62,500 บาท
5 ☐ 62,501 – 83,334 บาท
6 ☐ 83,335 – 166,667 บาท
7 ☐ 166,668 บาทขึ้นไป
6. ประเภทบ้านพักอาศัย

1 ☐ บ้านเดี่ยว	3 ☐ บ้านแฝด	2 ☐ บ้านแถว
---------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------
7. จำนวนสมาชิกภายในบ้าน.....คน (นับรวมตัวท่านเอง)
8. ระยะเวลาที่ท่านอาศัยอยู่ในโครงการ.....ปี

9. ระยะเวลาที่ท่านอยู่อาศัยภายในบ้าน.....ชั่วโมง/วัน
10. ท่านมักจะออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลางในช่วงเวลาใดมากที่สุด
0 0 ไม่ออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลางเลย
1 0 0.00-06.00 น.
2 0 06.00-12.00 น.
3 0 12.00-18.00 น.
4 0 18.00-24.00 น.
11. ระยะเวลาที่ท่านใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลาง.....ชั่วโมง/วัน
12. จุดประสงค์ในการมาใช้พื้นที่ส่วนกลางของท่านคือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1 0 พักผ่อนหย่อนใจ
2 0 ออกกำลังกาย
3 0 ทำงาน/เรียน (Work/Study from Anywhere)
4 0 พาสัตว์เลี้ยง/เด็กๆภายในบ้านของท่านมาทำกิจกรรมต่างๆ
13. ท่านมีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ภายในที่อยู่อาศัยของท่านด้วยหรือไม่
0 0 ไม่มี
1 0 มี
14. ท่านคิดว่าท่านมีความกังวลกับปัญหาใดต่อไปนี้มากที่สุดเมื่อท่านต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยงของท่านเองหรือของผู้อื่น
0 0 ไม่กังวลปัญหาใดๆ
1 0 กลิ่น
2 0 เสียง
3 0 ความสะอาด
4 0 ความปลอดภัย
15. ท่านต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะใดต่อไปนี้มากที่สุด
1 0 ความปลอดภัยในการใช้งาน
2 0 ความสะดวกในการใช้งาน
3 0 ความเพียงพอต่อการใช้งาน
4 0 ความสวยงามน่าใช้งาน
5 0 ความพร้อมในการใช้งาน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลาง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความข้อพื้นที่ส่วนกลางภายในโครงการของท่าน

ระบบสาธารณูปโภค	มี	ไม่มี
ทางสำหรับรถจักรยาน		
พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก	มี	ไม่มี
สวนสาธารณะ		
สโมสร		
สระว่ายน้ำ		
สนามเด็กเล่น		
ฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง		
ห้องอเนกประสงค์		
สวนสำหรับสัตว์เลี้ยง		
สิ่งประดับโครงการ	มี	ไม่มี
ชุมประตูทางเข้า-ออกโครงการ		
ชุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย		
จุดบริการรับ-ส่ง		
ระบบ CCTV		

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านความพึงพอใจการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลาง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจของท่านที่มีต่อส่วนกลางดังต่อไปนี้ที่
โครงการของท่านมี

*ระดับความพึงพอใจ

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

3 หมายถึง พึงพอใจ

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระบบสาธารณูปโภค					
ถนน	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
ทางเท้า	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					

ระบบสาธารณูปโภค					
ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
ระบบระบายน้ำภายในโครงการ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
ทางรถจักรยาน	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					

พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก					
สวนสาธารณะ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
สโมสร	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
สระว่ายน้ำ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
สนามเด็กเล่น	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					

พื้นที่ส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวก					
พืตเนต/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
ห้องอเนกประสงค์	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
สวนสำหรับสัตว์เลี้ยง	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					

สิ่งประดับโครงการ					
ผู้ประตู่ทางเข้า-ออกโครงการ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
ผู้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
จุดบริการรถรับ-ส่ง	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					
ระบบ CCTV	ระดับความพึงพอใจ				
ความปลอดภัยในการใช้งาน					
ความสะดวกในการใช้งาน					
ความสวยงามน่าใช้งาน					
ความเพียงพอต่อการใช้งาน					
ความพร้อมในการใช้งาน					

ภาคผนวก ข

การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางภาคผนวกที่ 1 ความพึงพอใจการใช้งานถนนภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0
	Mean	4.14	4.05	3.82	3.82	3.99
	Std. Deviation	.807	.847	.920	.967	.854

ตารางภาคผนวกที่ 2 ความพึงพอใจการใช้งานทางเท้าภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0
	Mean	3.71	3.72	3.58	3.58	3.69
	Std. Deviation	1.084	1.047	1.132	1.082	1.091

ตารางภาคผนวกที่ 3 ความพึงพอใจการใช้งานระบบไฟฟ้าแสงสว่างภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0
	Mean	4.05	4.01	3.91	3.96	4.03
	Std. Deviation	.995	.987	1.108	1.073	.950

ตารางภาคผนวกที่ 4 ความพึงพอใจการใช้งานระบบระบายน้ำภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0
	Mean	3.90	3.93	3.74	3.89	3.96
	Std. Deviation	.999	1.000	1.110	1.107	1.088

ตารางภาคผนวกที่ 5 ความพึงพอใจการใช้งานสวนสาธารณะภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	363	363	363	363	363
	Missing	37	37	37	37	37
	Mean	4.22	4.21	4.14	3.98	4.12
	Std. Deviation	.881	.843	.900	.962	.941

ตารางภาคผนวกที่ 6 ความพึงพอใจการใช้งานสโมสรภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	249	249	249	249	249
	Missing	151	151	151	151	151
	Mean	4.25	4.08	4.14	3.64	4.09
	Std. Deviation	.926	.951	.925	1.050	.956

ตารางภาคผนวกที่ 7 ความพึงพอใจการใช้งานสระว่ายน้ำภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	273	273	273	273	273
	Missing	127	127	127	127	127
	Mean	4.33	4.27	4.29	3.35	4.17
	Std. Deviation	.925	1.006	1.026	1.151	.948

ตารางภาคผนวกที่ 8 ความพึงพอใจการใช้งานสนามเด็กเล่นภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	360	360	360	360	360
	Missing	40	40	40	40	40
	Mean	3.95	3.88	3.67	3.55	3.91
	Std. Deviation	1.061	1.069	1.175	1.177	1.098

ตารางภาคผนวกที่ 9 ความพึงพอใจการใช้งานฟิตเนส/เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	310	310	310	310	310
	Missing	90	90	90	90	90
	Mean	4.12	4.03	3.90	3.14	3.95
	Std. Deviation	.978	.965	1.012	1.177	1.037

ตารางภาคผนวกที่ 10 ความพึงพอใจการใช้งานห้องอเนกประสงค์ภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	176	176	176	176	176
	Missing	224	224	224	224	224
	Mean	3.95	3.87	3.93	3.69	3.97
	Std. Deviation	1.008	.997	.948	1.213	.947

ตารางภาคผนวกที่ 11 ความพึงพอใจการใช้งานสวนสำหรับสัตว์เลื้อยภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	171	171	171	171	171
	Missing	229	229	229	229	229
	Mean	4.19	4.20	4.13	3.94	4.16
	Std. Deviation	.908	.998	.992	1.120	1.022

ตารางภาคผนวกที่ 12 ความพึงพอใจการใช้งานซุ้มประตูทางเข้า-ออกโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	347	347	347	347	347
	Missing	53	53	53	53	53
	Mean	4.22	4.04	4.06	4.04	4.17
	Std. Deviation	.877	1.026	1.054	1.051	.934

ตารางภาคผนวกที่ 13 ความพึงพอใจการใช้งานซุ้มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการใช้งาน	ความสะดวกในการใช้งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการใช้งาน	ความพร้อมในการใช้งาน
N	Valid	363	363	363	363	363
	Missing	37	37	37	37	37
	Mean	4.17	4.16	3.98	4.18	4.26
	Std. Deviation	.870	.960	1.038	.897	.891

ตารางภาคผนวกที่ 14 ความพึงพอใจการใช้งานจุดบริการรถรับ-ส่งภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการ ใช้งาน	ความสะดวกในการใช้ งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการ ใช้งาน	ความพร้อมในการ ใช้งาน
N	Valid	92	92	92	92	92
	Missing	308	308	308	308	308
	Mean	3.91	4.01	3.85	4.01	4.04
	Std. Deviation	.957	1.000	1.005	.978	1.078

ตารางภาคผนวกที่ 15 ความพึงพอใจการใช้งานระบบกล้อง CCTV ภายในโครงการ

		ความปลอดภัยในการ ใช้งาน	ความสะดวกในการใช้ งาน	ความสวยงามน่าใช้งาน	ความเพียงพอต่อการ ใช้งาน	ความพร้อมในการ ใช้งาน
N	Valid	333	333	333	333	333
	Missing	67	67	67	67	67
	Mean	4.14	4.16	4.06	4.05	4.19
	Std. Deviation	1.034	1.003	1.061	1.049	1.010

ภาคผนวก ค

Chi-Square Goodness of Fit Test

ตารางภาคผนวกที่ 16 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ Chi-Square Goodness of Fit Test สัดส่วนของ
ผู้อยู่อาศัยที่ต้องการพื้นที่ส่วนกลางที่มีคุณลักษณะต่าง ๆ

Statistics

คุณลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางที่ต้องการ

N	Valid	400
	Missing	0

คุณลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางที่ต้องการ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ความปลอดภัยในการใช้งาน	140	35.0	35.0	35.0
ความสะดวกในการใช้งาน	52	13.0	13.0	48.0
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	77	19.3	19.3	67.3
ความสวยงามน่าใช้งาน	59	14.8	14.8	82.0
ความพร้อมในการใช้งาน	72	18.0	18.0	100.0
Total	400	100.0	100.0	

คุณลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางที่ต้องการ

	Observed N	Expected N	Residual
ความปลอดภัยในการใช้งาน	140	80.0	60.0
ความสะดวกในการใช้งาน	52	80.0	-28.0
ความเพียงพอต่อการใช้งาน	77	80.0	-3.0
ความสวยงามน่าใช้งาน	59	80.0	-21.0
ความพร้อมในการใช้งาน	72	80.0	-8.0
Total	400		

Test Statistics

	คุณลักษณะของพื้นที่ ส่วนกลางที่ต้องการ
Chi-Square	61.225 ^a
df	4
Asymp. Sig.	.000

a. 0 cells (0.0%) have expected
frequencies less than 5. The
minimum expected cell frequency is
80.0.

ตารางภาคผนวกที่ 17 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ Chi-Square Goodness of Fit Test สัดส่วนของ
ผู้อยู่อาศัยที่มีความกังวลกับปัญหาต่าง ๆ เมื่อต้องใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกัน
กับสัตว์เลี้ยงของผู้อยู่อาศัยเองหรือของผู้อยู่อาศัยอื่น

Statistics

ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้องใช้งานพื้นที่

ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยง

N	Valid	400
	Missing	0

ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้องใช้งานพื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่กังวลปัญหาใดๆ	67	16.8	16.8	16.8
	กลิ่น	53	13.3	13.3	30.0
	เสียง	49	12.3	12.3	42.3
	ความสะอาด	181	45.3	45.3	87.5
	ความปลอดภัย	50	12.5	12.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้องใช้งานพื้นที่ส่วนกลางร่วมกับสัตว์เลี้ยง

	Observed N	Expected N	Residual
ไม่กังวลปัญหาใดๆ	67	80.0	-13.0
กลิ่น	53	80.0	-27.0
เสียง	49	80.0	-31.0
ความสะอาด	181	80.0	101.0
ความปลอดภัย	50	80.0	-30.0
Total	400		

Test Statistics

	ความกังวลกับปัญหาเมื่อต้อง ใช้งานพื้นที่ส่วนกลางร่วมกับ สัตว์เลี้ยง
Chi-Square	162.000 ^a
df	4
Asymp. Sig.	.000

a. 0 cells (0.0%) have expected frequencies
less than 5. The minimum expected cell
frequency is 80.0.

ภาคผนวก ง

Chi-Square Test of Independent

ตารางภาคผนวกที่ 18 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ Chi-Square Test of Independent
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส และช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่
ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัย

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
ช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง * สถานภาพสมรส	297	100.0%	0	0.0%	297	100.0%

ช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง * สถานภาพสมรส Crosstabulation

			สถานภาพสมรส		Total
			โสด	สมรส	
ช่วงเวลาที่ออกมาใช้พื้นที่ส่วนกลาง	กลางวัน	Count	36	75	111
		% of Total	12.1%	25.3%	37.4%
	กลางคืน	Count	59	127	186
		% of Total	19.9%	42.8%	62.6%
Total	Count	95	202	297	
	% of Total	32.0%	68.0%	100.0%	

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymptotic Significance (2- sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.016 ^a	1	.899	.898	.499
Continuity Correction ^b	.000	1	1.000		
Likelihood Ratio	.016	1	.899		
Fisher's Exact Test					
Linear-by-Linear Association	.016	1	.899		
N of Valid Cases	297				

a. 0 cells (0.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 35.51.

b. Computed only for a 2x2 table

ภาคผนวก จ

Independent – Samples T Test

ตารางภาคผนวกที่ 19 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ Independent – Samples T Test เปรียบเทียบ
ระยะเวลาการใช้พื้นที่ส่วนกลางของผู้อยู่อาศัยที่มี และไม่มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่
ด้วย

Group Statistics

	มีสัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ด้วยหรือไม่	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	ไม่มี	249	1.29	1.127	.071
	มี	151	1.17	.927	.075

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	Equal variances assumed	1.475	.225	1.134	398	.257	.124	.109	-.091	.338
	Equal variances not assumed			1.190	363.106	.235	.124	.104	-.081	.328

ภาคผนวก จ

Correlation

ตารางภาคผนวกที่ 20 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ Correlation หาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการ	7.10	6.390	400
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	1.24	1.057	400

Correlations

		ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการ	ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในโครงการ	Pearson Correlation	1	-.068
	Sig. (2-tailed)		.172
	N	400	400
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	Pearson Correlation	-.068	1
	Sig. (2-tailed)	.172	
	N	400	400

ตารางภาคผนวกที่ 21 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ Correlation หาคความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกภายในบ้านของผู้อยู่อาศัย และระยะเวลาที่ผู้อยู่อาศัยใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
จำนวนสมาชิกภายในที่อยู่อาศัย	3.24	1.461	400
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	1.24	1.057	400

Correlations

		จำนวนสมาชิกภายในที่อยู่อาศัย	ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง
จำนวนสมาชิกภายในที่อยู่อาศัย	Pearson Correlation	1	.129*
	Sig. (2-tailed)		.010
	N	400	400
ระยะเวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนกลาง	Pearson Correlation	.129*	1
	Sig. (2-tailed)	.010	
	N	400	400

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ภาคผนวก ช

One-way Analysis of Variance (One-Way ANOVA)

ตารางภาคผนวกที่ 22 ชุดผลการหาค่าทางสถิติ One-way Analysis of Variance เปรียบเทียบการใช้เวลาในพื้นที่ส่วนกลางโดยเฉลี่ยของผู้อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และบ้านแถว

Descriptives

ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่ส่วนกลาง

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
บ้านเดี่ยว	103	1.24	1.256	.124	1.00	1.49	0	5
บ้านแฝด	29	1.69	.471	.087	1.51	1.87	1	2
บ้านแถว	268	1.19	1.009	.062	1.07	1.32	0	8
Total	400	1.24	1.057	.053	1.14	1.35	0	8

Test of Homogeneity of Variances

ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่ส่วนกลาง

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
7.044	2	397	.001

ANOVA

ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่ส่วนกลาง

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.428	2	3.214	2.906	.056
Within Groups	439.049	397	1.106		
Total	445.478	399			

Robust Tests of Equality of Means

ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่ส่วนกลาง

	Statistic ^a	df1	df2	Sig.
Brown-Forsythe	3.752	2	190.734	.025

a. Asymptotically F distributed.

Multiple Comparisons

Dependent Variable: ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่ส่วนกลาง

	(I) ประเภทบ้านพักอาศัย	(J) ประเภทบ้านพักอาศัย	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Scheffe	บ้านเดี่ยว	บ้านแฝด	-.447	.221	.131	-.99	.10
		บ้านแถว	.049	.122	.923	-.25	.35
	บ้านแฝด	บ้านเดี่ยว	.447	.221	.131	-.10	.99
		บ้านแถว	.496	.206	.056	-.01	1.00
	บ้านแถว	บ้านเดี่ยว	-.049	.122	.923	-.35	.25
		บ้านแฝด	-.496	.206	.056	-1.00	.01
Tamhane	บ้านเดี่ยว	บ้านแฝด	-.447*	.152	.011	-.81	-.08
		บ้านแถว	.049	.138	.979	-.29	.38
	บ้านแฝด	บ้านเดี่ยว	.447*	.152	.011	.08	.81
		บ้านแถว	.496*	.107	.000	.23	.76
	บ้านแถว	บ้านเดี่ยว	-.049	.138	.979	-.38	.29
		บ้านแฝด	-.496*	.107	.000	-.76	-.23

*, The mean difference is significant at the 0.05 level.

ตารางภาคผนวกที่ 22 (ต่อ)

ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่ส่วนกลาง

	ประเภทบ้านพักอาศัย	N	Subset for alpha = 0.05	
			1	2
Scheffe ^{a,b}	บ้านแถว	268	1.19	
	บ้านเดี่ยว	103	1.24	1.24
	บ้านแฝด	29		1.69
	Sig.		.967	.060

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 62.601.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	สัญญาลักษณ์ ภิญโญศิริกุล
ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร
สาขาวิชา	นวัตกรรมการออกแบบเพื่อความยั่งยืน
ประวัติ	วุฒิมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมการออกแบบเพื่อความยั่งยืน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2554 สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนสวนศรีวิทยา (วิทย์-คณิต)